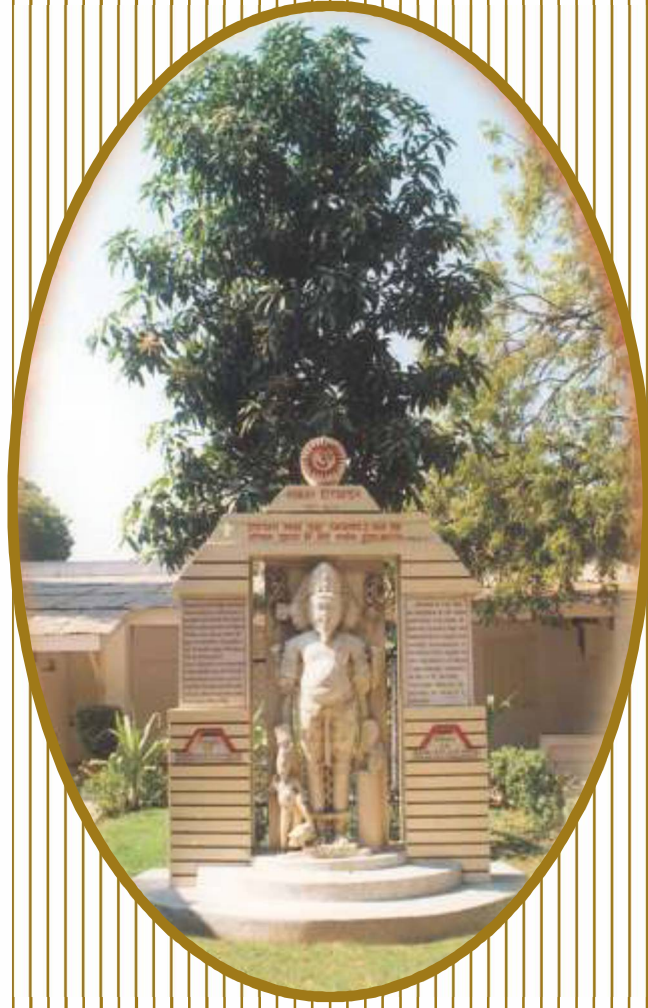

ISSN 0976 – 9609 V-Vidyanagar

वर्ष: २५ || अंक: ५ || मे २०२३ || सणंग अंक : ६१८

वि-विद्यानगर

(Peer-Reviewed Magazine)

CHARUTAR VIDYA MANDAL

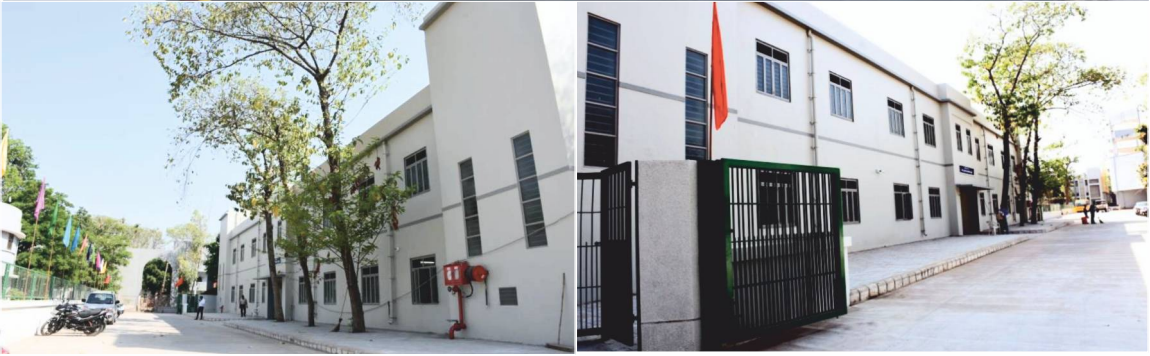
(Est: 1945)

Vallabh Vidyanagar-388120

www.vvidyanagar.in

ચારુતર વિદ્યામંડળ સંચાલિત
મગનભાઈ ઉમેદભાઈ પટેલ ટેકનિકલ હાઈસ્કૂલ
વલ્લભ વિધાનગર
માધ્યમિક શાળા

વિશેષ સુવિધાઓ :

- પ્રયોગશાળા
 - પ્રોજેક્ટર રૂમ
 - અદ્યતન કોમ્પ્યુટર લેબ
 - youtube ના માધ્યમથી આધુનિક શિક્ષણ
 - CCTV કેમેરાથી સજ્જ
 - NCC કોર્સ
 - વોટર પ્યોરીકાયર
 - શૈક્ષણિક સોફ્ટવેર
 - સ્માર્ટ ક્લાસ
 - ટેકનિકલ લેબ
 - રમત-ગમતના સાધનો
- (વધુ વિગતો પાન નં.૨૩ ઉપર)

તંત્રી
ઉર્વીશ છાયા

પરામર્શન

નરેશ વેદ ● રાજેન્દ્રસિંહ જાડેજા
ભગીરથ બ્રહ્મભટ્ટ ● આર. પી. પટેલ

સંપાદન-સહાય

વિજય સુથાર ● હરીશ પારેખ

પ્રકાશક

ડૉ. એસ.જી.પટેલ
માનદ્ મંત્રી, ચારુતર વિદ્યામંડળ
વલ્લભ વિદ્યાનગર-૩૮૮ ૧૨૦

●

મુદ્રક

સીવીએમ પ્રેસ, વલ્લભ વિદ્યાનગર-૩૮૮૧૨૦

વિ-વિદ્યાનગર
ચારુતર વિદ્યામંડળ પ્રકાશન

મે-૨૦૨૩

વર્ષ : ૨૫ અંક : ૫

સળંગ અંક : ૬૧૯

ISSN 0976-9609-V Vidyanagar

ચારુતર વિદ્યામંડળ
વલ્લભ વિદ્યાનગર-૩૮૮ ૧૨૦
સ્થાપના વર્ષ : ૧૯૪૫

અધ્યક્ષ

શ્રી ભીખુભાઈ બી. પટેલ

માનદ્ મંત્રી

ડૉ.એસ.જી.પટેલ

માનદ્ સહમંત્રીઓ

● શ્રી મેહુલ ડી. પટેલ

● શ્રી રમેશ સી.તલાટી ● શ્રી વી.એચ.પટેલ

વૃત્તિ અને પ્રવૃત્તિએ વિદ્યાનગરની વિભાવનાને મૂર્ત કરતું વિશાળ જ્ઞાનસંકુલ

પ્રાથમિક અને માધ્યમિક કક્ષાએ ગુજરાતી તથા અંગ્રેજી માધ્યમમાં શિક્ષણ સુવિધાઓ ● ઉચ્ચતર માધ્યમિક શિક્ષણસંકુલના વિજ્ઞાન, સામાન્ય, ગૃહવિજ્ઞાન પ્રવાહ ● ઉચ્ચ શિક્ષણ ક્ષેત્રે વિનયન, વાણિજ્ય, વિજ્ઞાન, ગૃહવિજ્ઞાન, યંત્રવિજ્ઞાન, ઈજનેરી વિજ્ઞાન, ઔષધ વિજ્ઞાન, લલિત કલાઓ ચિત્ર, સંગીત, નૃત્ય, શારીરિક શિક્ષણ, આયુર્વિજ્ઞાન, બાયોટેકનોલોજી, હોટેલ મેનેજમેન્ટ, ટુરિઝમ ટ્રાવેલના અભ્યાસક્રમોને આવરી લેતી કોલેજ ઓફ બિઝનેસ એન્ડ એડમિનિસ્ટ્રેશન, અંગ્રેજી ભાષાશિક્ષણ તથા પ્રશિક્ષણ વ્યવસ્થાની કોલેજ ● અનુસ્નાતક કક્ષાએ વાણિજ્ય અને વ્યવસ્થાપન, વિજ્ઞાન, ઔષધવિજ્ઞાન, ગૃહવિજ્ઞાન, ઈજનેરી, દર્શનશાસ્ત્ર, અંગ્રેજી પ્રશિક્ષણના અભ્યાસક્રમો ● વિવિધ વિદ્યાશાખાઓમાં વ્યાપક સંશોધનની સુવિધાઓ ● કલા, વિજ્ઞાન અને માનવવિદ્યાઓના વિમર્શની ભૂમિકા રચી આપતાં પુસ્તકો-સામયિક પ્રકાશનો ● વિદ્યાકીય વાતાવરણને ધબકતું રાખતી વિવિધ વ્યાખ્યાનમાળાઓ ● સર્જકો, સારસ્વતો, કર્મચારીઓના સન્માનની ઉજવણ પરંપરા, રમતગમત ક્ષેત્રે રાષ્ટ્રીય સ્પર્ધાઓનું યુવકોન્મુખ આયોજન ● પ્રાથમિકથી લઈ અનુસ્નાતક કક્ષાનાં વિદ્યાર્થી ભાઈબહેનો માટે છાત્રાલયો, અધ્યાપક નિવાસો તેમજ આચાર્ય નિવાસોની સુવિધાઓ ● સતત વિકાસની પરંપરામાં વલ્લભ વિદ્યાનગર ઉપરાંત ન્યુ વલ્લભ વિદ્યાનગર ટાઉનશીપમાં વિવિધ અભ્યાસક્રમોવાળી શિક્ષણસંસ્થાઓની સ્થાપના થતી રહી છે. ● રાજ્યની પ્રથમ મહિલા ઈજનેરી કોલેજ, સરદાર પટેલના જીવન અને કાર્ય માટે દેશની સર્વપ્રથમ સંશોધન સંસ્થા તેમજ સમગ્ર ગુજરાતમાં અંગ્રેજી માધ્યમની સ્નાતક કક્ષાની પત્રકારત્વ અને સમૂહ માધ્યમોની કોલેજ, ગુજરાતની યુવાપેઢીને સનદી સેવાઓમાં પ્રવેશ આપવા માટેની સીવીએમ આઈએએસ એકેડેમી ● કાયદાશાસ્ત્ર અને ન્યાયશાસ્ત્રની અનોખી કોલેજ ● ઈન્ટરિયર ડીઝાઇન અને આર્કિટેક્ચરની સ્કૂલ ઉપરાંત ફાઈન આર્ટ્સની ડિગ્રી કોલેજ.

અંકની છૂટક કિંમત : ₹ ૧૫/- રવાનગી ખર્ચ : ₹ ૧૦/- વાર્ષિક લવાજમ : ₹ ૧૫૦/-

વિદ્યાર્થી લવાજમ : ₹ ૧૦૦/- આજીવન લવાજમ : ₹ ૧૫૦૦/-

ISSN 0976-9609

મે-૨૦૨૩ | વિ-વિદ્યાનગર ૬૧૯ | ૧

વલ્લભ વિદ્યાનગરના આદ્યસ્થાપકો પૈકી એક ભાઈકાકાએ ઈ.સ. ૧૯૬૪માં આ વિદ્યાકેન્દ્ર ઉપરથી એક સામયિક પ્રકાશિત થાય જેમાં સાહિત્ય અને શિક્ષણ વિષયક સંસ્કારલક્ષી સામગ્રી રજૂ થાય અને ઉચ્ચ અભ્યાસ અર્થે આવતી કિશોર-યુવાપેઢી એથી લાભાન્વિત થાય, વિદ્યાર્થીઓ અને અધ્યાપકો પણ એમાં સક્રિય રસ લેતા થાય એવી મનીષા પ્રગટ કરી હતી. ફલસ્વરૂપ ૧૯ નવેમ્બર ૧૯૬૪ના રોજ 'વલ્લભ વિદ્યાનગર' પાક્ષિકનો આરંભ થયો. પછીથી એ માસિક સ્વરૂપે 'વિદ્યાનગર' નામે પ્રગટ થતું રહ્યું. |વિા નામે એનો ત્રીજો અવતાર થયો ત્યારથી પૂર્વ અધ્યક્ષ ડો.સી.એલ.પટેલની નિસબત અને ઉદારતાના ફળસ્વરૂપે તે નવપલ્લવિત થયું, અને ઈ.સ.૧૯૮૯થી નિયમિતપણે 'વિ-વિદ્યાનગર' એ નામથી પ્રકાશિત થતું રહ્યું છે.

વિ-વિદ્યાનગર

'વિ-વિદ્યાનગર' www-vvidyanagar.in પર મૂકવામાં આવે છે. દેશ વિદેશના વાચકોને પ્રતિભાવ જણાવવા વિનંતી.

આ માસની વિચાર-કણિકા

મૂળ રે વિનાનું કાયા ઝાડવું
એને પડતાં ન લાગે વાર-
મૂળ રે વિનાનું કાયા ઝાડવું !
એને પુણ્ય રૂપી રે ખાતર પૂરજો,
એ-જી એનાં મૂળિયાં પોંચે પાતાળ-
એને સત રે કેરાં જળ સિંચજો,
એ-જી નૂરત સૂરત પાણી ધાર-

રવિસાહેબ

|| પ્રાથમ્ય ||
શાંતિની શોધ : આત્મસંતોષ૩
સંકલન : એસ.જી.પટેલ

|| આપણો વૈભવ અને વારસો ||૪
પદ્ય-વિભાગ

રવિસાહેબ, ડુંગરપુરી, ખીમ સાહેબ, ગંગાસતી

|| નવાં કાવ્યો ||૫
અર્જુનસિંહ કે. રાઉલજી, શૈલેષ ગઢવી,
પારુલ ખખ્ખર, સિકંદર મુલતાની

|| આપણો વૈભવ અને વારસો ||૬
ગદ્ય-વિભાગ : એ નક્કી કોણ કરશે ?

વિનોબા ભાવે

|| લઘુકથા || ગાણાં૭
મહેબુબ અ. સૈયદ (બાબા)

|| સાંપ્રત માહિતી || ભારત અને ગુજરાતના અંદાજપત્રમાં
શિક્ષણ વિષયક જોગવાઈઓ.....૮
નરસિંહ પરમાર

|| અભ્યાસ ||
આદિવાસી ભીલ સમાજના લગ્નગીતો.....૧૦
ચંદ્રકાન્ત પટેલ 'સરલ'

|| પ્રેરક || અપેક્ષાઓની વચાળે૧૪
ઈશ્વરભાઈ વાઘેલા

|| પ્રવાસ-નિબંધ ||
શાકુરા વૃક્ષોની છાયામાં-જાપાનમાં.....૧૬
ડંકેશ ઓઝા

|| ચરોતરની લોકવાર્તા ||
એક અહંકારી મોચીની વાત.....૧૮
સંકલન : ચતુર પટેલ

|| સંસ્થા પરિચય ||
એમ.યુ.પટેલ ટેકનિકલ હાઈસ્કૂલ.....૨૩
ડો.શંકરભાઈ સોમાભાઈ પારગી

|| વિદ્યાવૃત્ત ||૭, ૯, ૧૫, ૧૭, ૨૨, ૨૬

॥ प्राथम्य ॥

शांतिनी शोध : आत्मसंतोष

संकलन : अ.स.ज.पटेल

એક અમેરિકન બિઝનેસમેનને, તેના ડોક્ટરે મેક્સિકોના તટવર્તી ગામમાં ફરજિયાત વેકેશન પર મોકલી દીધો. એક રાતે ઓફિસમાંથી અરજન્ટ ફોન આવ્યો, પછી બિઝનેસમેન ઊંઘી ન શક્યો અને વહેલી સવારે દરિયા કિનારે ટહેલવા નીકળી પડ્યો. ત્યાં તેણે જોયું કે એક યુવાન મેક્સિકન માછીમારે તેની નાનકડી નાવડી લાંગરી છે. નાવડીમાં વિશાળ કદની યલોફિન ટુના માછલીઓ ભરેલી હતી. બિઝનેસમેને માછલીઓની ગુણવત્તા બદલ માછીમારનાં વખાણ કર્યાં.

અમેરિકને પૂછ્યું, 'તેં કેટલા વખતમાં આ પકડી ?'

'બેચાર કલાક થયા હશે.'

'તેં વધુ રોકાઈને વધારે કેમ ન પકડી ?'

'પરિવાર અને ભાઈબંધો માટે આટલી પૂરતી છે.'

'અચ્છા, બાકીના સમયમાં તું શું કરે છે ?'

'હું બાળકો સાથે રમું, બપોરે થોડું સૂઈ જાઉં, સાંજે ગામમાં આંટો મારવા નીકળું, ભાઈબંધો સાથે વાઈન પીઉં, ગિટાર વગાડું, પરિવાર સાથે ગપાટા મારું, રાતે મોડેથી સૂઈ જાઉં. સવારે માછલીઓ પકડું છું.'

બિઝનેસમેન હસ્યો, 'હું હાવર્ડનો એમબીએ છું, કહેતો હોય તો તારો ધંધો ગોઠવી આપું. તું વધુ માછલીઓ પકડી શકીશ અને મોટી નાવડી ખરીદી શકીશ. એમાંથી ધંધો વધશે અને વધુ નાવડીઓ મારફતે ખૂબ બધી માછલીઓ પકડી શકીશ. પછી તું તેને બજારમાં, બીજા વેપારીઓને વેચીને અને એક્સપોર્ટ કરીને એક કંપની ખોલી શકીશ. તું ધંધો

કરવા માટે મેક્સિકો છોડીને ન્યુયોર્કમાં રહેવા જઈ શકીશ.'

માછીમારે પૂછ્યું, 'સર, એમાં કેટલો વખત લાગે ?'

'૧૫ થી ૨૦ વર્ષ. બહુ તો ૨૫.'

'પછી શું, સર ?'

'પછી જ ખરી મજા છે,' અમેરિકને કહ્યું, 'સમય પાકે એટલે તું તારી કંપનીનો આઈપીઓ લાવી શકીશ. કંપનીના શેર લોકોને વેચી શકીશ, એમાં તું લાખો ડોલર કમાઈને ધનવાન થઈશ.'

'લાખો ડોલર?' ઓહ, પછી?' માછીમારને આશ્ચર્ય થયું.

બિઝનેસમેને કહ્યું, 'પછી તું નિવૃત્ત થઈને કોઈ દરિયાકિનારે ગામમાં રહેવા જઈ શકીશ. ત્યાં તું તારા પૌત્રો-પૌત્રીઓ સાથે રમી શકીશ, બપોરે થોડું સૂઈ જઈ શકીશ, સાંજે ગામમાં આંટો મારવા નીકળી શકીશ, ભાઈબંધો સાથે વાઈન પી શકીશ, ગિટાર વગાડી શકીશ, પરિવાર સાથે ગપાટા મારી શકીશ, રાતે મોડેથી સૂઈ જઈ શકીશ અને વહેલી સવારે ઊઠીને માછીમારીનો આનંદ લઈ શકીશ.'

પેલો માછીમાર તો આશ્ચર્યચકિત થઈ ગયો. એણે પેલા અમેરિકનને કહ્યું કે આ આરામ કરવાનું કામ તો હું વરસોથી કરું છું. એના માટે આટલી બધી જફા કરવાની તમને જરૂર લાગે છે ?

આ આખોય પ્રસંગ એક મિત્રએ મને મોકલ્યો. આપણે પેલા માછીમારની જેમ જે છે તેમાં આનંદ નથી માણતા અને જેની પાસે છે તે પેલા અમેરિકન બિઝનેસમેનની માફક શાંતિની શોધમાં ભટક્યા કરે છે.

(—'વિચાર વલોણું' માંથી સાભાર.)

માનદ્મંત્રી, ચારુતર વિદ્યામંડળ,
વલ્લભ વિદ્યાનગર, ફોન (૦૨૬૯૨) ૨૩૮૪૦૦
ઈ-મેઈલ : sgpatel1948@gmail.com

॥ वैभव-वारसो पद्य विभाग ॥

मूण रे विनानुं काया आडवुं

रविसाडेब

मूण रे विनानुं काया आडवुं
अने पडतां न लागे वार-
मूण रे विनानुं काया आडवुं !
अने पुण्य रुपी रे पातर पूरजो,
अ-ज्ज अनां मूणियां पोये पाताण-
अने सत रे केरां जण सिंयजो,
अ-ज्ज नूरत सूरत पाणी धार-
अने शील संतोष केरां इण लागशे
अ-ज्ज अमर इण रसधार-
कडे रविराम गुरु भाषा प्रतापे,
अ-ज्ज भजन करे ते भवपार-
मूण रे विनानुं काया आडवुं
अने पडतां न लागे वार-
मूण रे विनानुं काया आडवुं !

ज्जुवोने गगनां डेरी...

भीमसाडेब

ज्जुवोने गगनां डेरी, त्यां अंसरी बाजे गेरी.
त्रिवेणी टंकशाण पडत डे, तापर ज्जुणी शेरी.
अमर अज्जता आशन बेठा, नगर असाया डेरी.
घडी घडी घडीआणां वागे; वागेश्वर घंटेरी.
ढोल नगारां सरनाई वागे, धून मयी थोडेरी.
गगन मंडलमें करले वासा, वांडे ज्जुगी लेडेरी.
सत्गुरुवे मुने सान अताई, ज्जुप अज्जपा डेरी.
सास उसास दोई नडीं पोये, वां ले लागी मेरी.
नूरते सूरते नाम नीरभले, सुभमन माणा डेरी.
साया सत्गुरु नैजे नीरभ्या मट गई रेन अंधेरी.
भीमदास गुरु भाषा प्रतापे, थोट नडि जम डेरी.

वरतन ज्जोई वस्तु वो'रीअे

डुंगरपुरी

वरतन ज्जोई वस्तु वो'रीअे

अेमां अवगुण ना'वे नाथज्ज.
दीपक विनाना मंदिर केसा ? केसे त्राटीकुं ताणां ?
किरिया विनाना ज्जुगी केसा ?
जेसे नीर भरियल पारां-वरतन.
काये रे घडेमें नीर क्युं रे'वे ?
क्युं रे'वे कागज में पारा ?
अगले मोतीडेकुं क्या करे ?
मोती हंस केरा थारा-वरतन०
अंधले अरीसेकुं क्या करे ?
क्या करे मूरभकुं माणा ?
काइर तरणीकुं क्या करे ?
घटे में घोर अंधेरा-वरतन०
विना रे इरजंठ केसी मावडी ?केसे पावैकुं पाना ?
दास डुंगरपुरी बोळिया, सतगुरु साया परवाना -
वरतन ज्जोई वस्तु वो'रीअे.

कुपात्र आगण वस्तु ना वोरवी ने

गंगासती

कुपात्र आगण वस्तु ना वोरवी ने,
समज्जने रडेवुं रे थूप,
मरने आवीने धनना ढगला करे,
भलेने डोय मोटा भूप.
भाई रे, भजनी नरनारे बेपरवा रेवुं ने,
राभवी नडि कोईनी दरकार,
मोटानी आगण मुभ नव भोलवुं ने,
भांधवो सूरतानो अेकतार.
भाई रे, उपदेश देवो तो भगति देभाडवीने,
गाणी देवो सधणो मोड,
दया करवी ने धीरज रे धरवी ने
न करवो कोईनो द्रोड.
भाई रे, संशय टणे ने मनडुं गणे माटे,
परहरो राग ने देस,
गंगासती अेम करीने बोळिया रे,
अेवांने देभाडवो डरिनो देश

॥ नवां काव्यो ॥

पाणी ભરેલું ઢીબું

અર્જુનસિંહ કે રાઉલજી

પાણી ભરેલું ઢીબું
ગેલેરીમાં લટકાવ્યું
તે સાથે
ગેલેરીના હીચકા ઉપર મૂકેલા
તકિયાના ગલેફ ઉપર
દોરેલી ચકલીએ
ચી...ચી...ચી...ચી...
કરી મૂક્યું.

૪૨, કૃષ્ણશાંતિ સોસાયટી-૨
મુજમહુડા, અકોટા રોડ, વડોદરા-૩૯૦૦૨૦
E-mail:a.k.raulji@gmail.com

‘હાંફતા હશે’ (ગઝલ)

પારૂલ ખખ્ખર

એ દોડતા હશે ને પછી હાંફતા હશે,
જે બિનજરૂરી માલમતા લાદતા હશે.
નાસી ગયેલ શખ્સને પાછો ન લાવશો,
પાછો તો આવશે પરંતુ લાપતા હશે.
છમછમ હૃદયમાં સાંભળી વૃદ્ધા વિચારતી,
આ ક્યા જનમનાં ઓરતાઓ નાયતા હશે !
એ જીવતાં નથી છતાં જીવ્યે જ જાય છે,
એને કદાચ જીવવાની માનતા હશે.
કાપીને જાય ગામ, ગલી, ઘરના મૂળ એ,
પુદને ઉછીની ભોમ ઉપર વાવતાં હશે !
માણસ વગરનું ગામડું બસસ્ટેન્ડને પૂછે,
ખાલી થયેલ ગામ બધા ક્યાં જતાં હશે ?
ગુંજ્યા કરે છે રાતદિવસ એક પ્રશ્ન કે,
જેનું રહે ન કોઈ એ કોના થતાં હશે ?

E-mail:parul.khakhhar@gmail.com

સ્મરણનાં ફોતરાં...

શૈલેષ ગઢવી

સ્મરણનાં ફોતરાં વીણી વ્યથા શણગારવા બેઠો,
સુકાતા વૃક્ષની ડાળી ફરીથી રોપવા બેઠો.
અમાસે સૂર્યનું સપનું રમાડી બંધ આંખોમાં,
સમાધિની દશાનો દીવડો પ્રગટાવવા બેઠો.
દરદમાં એ રીતે મેં હોઠ મલકાવી લીધા જાણે,
ઉછીના સોય-દોરાથી ખુશાલી સાંધવા બેઠો.
વીતેલા કાળના જળમાં અકળ રૂબકી લગાવી,
છલકતી વાવનાં ઊંડાણ અમથો તાગવા બેઠો.
નિરાશાઓમાંની વચ્ચે મન મનાવી લીધું એ રીતે,
ખર્ચો આકાશથી તારો ને તુકકો ધારવા બેઠો.

શ્રી ખીજડિયા પ્રાથમિક શાળા,
તા.મેંદરડા, જિ.જૂનાગઢ, મુ.ખીજડિયા
પીન ૩૬૨૨૬૦ (મો) ૬૩૫૧૯૦૩૮૭૩

“દીકરી” (ગઝલ)

સિકંદર મુલતાની

મધ સરીખી મીઠડી છે દીકરી,
કુળની તો દીવડી છે દીકરી !
બોજ છે શું ? સાપનો શું ભારો છે ?
શું બિચારી, બાપડી છે, દીકરી ?
સિંધુ ધરબીને હૃદયમાં સાત સાત...
પાય, અમરિત, વીરડી છે દીકરી !
કાં ન હો, જાહોજલાલી એ ઘરે ?
લક્ષ્મીજીની આંખડી છે દીકરી !
પુત્ર, ટેકણલાકડી પણ આંચકે..
‘ને શ્રવણરૂપે ખડી છે દીકરી !
જોઉં છું કાયમ સજળ એનાં નયન,
કાશી, મથુરા, શીરડી છે દીકરી !
મહેલો પણ જે સાલ્યબીને ઝંખતા,
ભવ્યતમ એ ઝૂંપડી છે દીકરી !

માળીવાડ, જગન્નાથજીના મંદિર પાસે,
ગ્રીન ચોક, લીંબડી-૩૬૩૪૨૧, જિ.સુરેન્દ્રનગર
(મો) ૯૨૨૮૧૧૬૩૬૩

॥ वैભવ-વારસો - ગદ્ય વિભાગ ॥

એ નક્કી કોણ કરશે ?

વિનોબા ભાવે

કેટલાક લોકો વૈરાગ્યપૂર્ણ જીવન વિતાવે છે અને આત્મામાં વધુ રત રહે છે. એમને પણ તરસ તો લાગે છે. તે વખતે પાણી મળે, તો જ એમને સમાધાન થાય છે; પાણી ન મળે ત્યાં સુધી અજંપો રહે છે.

બીજી બાજુ, જેઓ દેહના સુખ તરફ વધારે ઝૂકે છે, એમના જીવનમાં યે ક્યારેક એવી ક્ષણ આવે છે જ્યારે બહારની વસ્તુઓથી એમને તૃપ્તિ થતી નથી; એમને અંતરના સમાધાનની ભૂખનો અનુભવ થાય છે.

તેથી દેહ અને આત્મા બંનેનું સમાધાન થવું જોઈએ. આ માટે વિજ્ઞાન અને આત્મજ્ઞાનનો વિકાસ સાથે સાથે ચાલવો જોઈએ.

પ્રાચીન જમાનામાં આપણે ત્યાં આધ્યાત્મિક તૃષ્ણા વધારે હતી, એટલે આત્મજ્ઞાનની ખોજ અહીં વધારે થઈ શકી. પશ્ચિમના દેશોમાં છેલ્લાં ત્રણસો વરસમાં વિજ્ઞાનનો વધુ વિકાસ થયો. પહેલાં ક્યારેય નહોતો થયો એટલો સુખવિસ્તાર વિજ્ઞાને આજે કરી દીધો છે. પણ પહેલાં કરતાં સમાધાન વધું છે એમ કહી શકાતું નથી. તેથી માણસનો વિકાસ એકાંગી થઈ રહ્યો છે. મારો જો એક જ હાથ મોટો થયો, તો હું એમ નહીં કહી શકું કે હું સુખી છું. બલ્કે એમ કહેવું પડશે કે મારો વિકૃત વિકાસ થઈ રહ્યો છે, ને પરિણામે હું દુઃખી છું. આજે આપણે શરીર તરફ વધારે ધ્યાન આપીએ છીએ ને આત્મા તરફ ઓછું. એટલે માનવીય ગુણોનો વિકાસ નથી થઈ રહ્યો, અને માણસ દુઃખી છે.

અગ્નિથી રોટલી પણ શેકી શકાય છે અને ઘરને આગ પણ લગાડી શકાય છે. વિજ્ઞાને તો

અગ્નિના બેય ઉપયોગ બતાવી દીધા. પણ તેમાંથી કયો ઉપયોગ કરવો તેનો નિર્ણય આત્મજ્ઞાને કરવો પડશે. જેના આત્મજ્ઞાનમાં દોષ હશે, તે વિજ્ઞાનનો ખોટો ઉપયોગ કરશે. વિજ્ઞાન તો માણસનું જીવનધોરણ વધારવા માટેનાં સાધનો ઉપલબ્ધ કરાવી આપે છે. વિજ્ઞાન તો દૂધ, ફળ, સિગારેટ, દારૂ, બધું જ વધારી આપશે. પણ દારૂ પીવાથી જીવનધોરણ વધે છે કે ઘટે છે, તે કોણ નક્કી કરશે? વળી દૂધ સારી વસ્તુ હોય તો પણ તેનું પ્રમાણ કેટલું વધારવું, તે વિચારવું પડશે. સારી વસ્તુ પણ વધારે પડતી લેવાથી હાનિકારક બની જાય છે. એટલે ખરાબ ચીજો ન વધારવી, અને સારી ચીજો પણ અમુક હદથી વધુ ન વધારવી, એમ નક્કી કોણ કરશે? એ બધું નક્કી કરવાની શક્તિ વિજ્ઞાનમાં નહીં પણ આત્મજ્ઞાનમાં છે. ઈષ્ટ શું ને અનિષ્ટ શું, તે નક્કી કરવાનું કામ આત્મજ્ઞાનનું છે.

વિજ્ઞાન ગતિ-વર્ધક છે. આત્મજ્ઞાન દિશા-સૂચક છે. આપણે પગ વડે ચાલીએ છીએ, પણ કઈ દિશામાં ચાલવું તે આંખથી નક્કી કરીએ છીએ. તેમ વિજ્ઞાન પગ છે અને આત્મજ્ઞાન છે આંખ. માણસને જો આત્મજ્ઞાનની આંખ ન હોય, તો તે આંધળો કોણ જાણે ક્યાં ભટકશે! બીજી બાજુ, આંખ હોય પણ પગ ન હોય તો તેણે બેઠા જ રહેવું પડશે.

વિજ્ઞાન અને આત્મજ્ઞાનમાં કોણ ચઢિયાતું અને કોણ કનિષ્ઠ, એવી કોઈ વાત જ નથી. બંને એકબીજાનાં પૂરક છે. બંને મળીને જ પૂર્ણ જ્ઞાન થાય છે. બંનેનો એકસાથે વિકાસ થતો રહેવો જોઈએ બંનેના વિકાસમાં સમત્વ જળવાશે તો જ માણસને સમાધાન પ્રાપ્ત થશે. વિજ્ઞાનની શોધનો ઉપયોગ સહુ કોઈ કરી શકે છે, તેમ આત્મજ્ઞાની શોધનોય સહુ ઉપયોગ કરી શકે એવું થવું જોઈએ. સત્પુરુષોએ પોતાના વ્યક્તિગત જીવનમાં જે ગુણો સિદ્ધ કર્યા, તેને આપણે સમાજવ્યાપી બનાવવાના છે.

(‘ભૂમિપુત્ર’ પખવાડિક : ૨૦૦૧)
‘અરધી સદીની વાચનયાત્રા’માંથી સાભાર

॥ लघुकथा ॥

“गाणां”

मહેબુબ અ. સૈયદ (બાબા)

વાતમાંથી વાત નીકળતા. એણે સાફ શબ્દોમાં સલાહ આપી. “જો, મારું માને તો, ભૂખ્યો મરી જશે. પણ માથે કોઈનુંયે અહેસાન ના લેતો. નહીંતર તારી સાત પેઢીઓને વાડમાં પડેલાના અહેસાનના ગાણાં સાંભળી સાંભળીને કાન કાણાં થઈ જશે. ને એ સાંભળ્યા સિવાય તારી કને બીજો કોઈ ઉપાય નહીં હોય, સમજણ પડી....?”

પછી, એની આંખો સમક્ષ સડસડાટ કરતીક એક ફિલ્મની જેમ આખું જીવતર પસાર થઈ ગયું. પણ એનો અંત ઊડે ઊડીથી ગુંગળાવનારો હતો.

હવે, ગંગાબાનો ભીખો ભીખાલાલથી

ઓળખાવા લાગ્યો. ગામ આખામાં આગળ પડતું ઘર. વિશાળ વરંડામાં મોંઘીદાટ ગાડી, ઘરે નોકર-ચાકર, અધધધ પેન્શન-બેંક બેલેન્સ ને ખેતીની આવક. એક છોકરો કેનેડા ને બીજો અમેરિકા. બંને દાક્તર.

એ વખતે ગંગા ગામની બકરીઓ ચરાવે, હાથ વડે લોકોના કપડાં સીવે લૂખું-સૂકું ખાઈ, પેટે પાટા બાંધી, જેનું તેનું વૈતરું કરી ભીખાને ભણાવ્યો. ને એ પછી ભીખાને બે પાંદડે જોયા પછી આંખો મીંચી.

પણ, જ્યારે પણ આજે એ વાત નીકળે છે ત્યારે કોઈને કોઈ માથું ઊંચું કરીને કહેતું હોય છે. ભૈં એ વખતે જો અમે મદદ ના કરી હોત તો આજે પણ એમના એમ જ...

ઠે. તળાવ ફળી, મુ.પો.હાડગુડ,
તા.જિ.આણંદ-૩૮૮૧૧૦,(મો) ૯૭૨૫૪૦૦૪૯૪

॥ વિધાવૃત્ત ॥

ચારુતર વિદ્યામંડળ સંચાલિત ટી.વી.પટેલ હાયર સેકન્ડરી સ્કૂલ : ચારુતર વિદ્યામંડળ સંચાલિત ટી.વી. પટેલ હાયર સેકન્ડરીમાં કાર્યરત એન.એસ.એસ.યુનિટ દ્વારા શાળાના આચાર્યશ્રી વી.આર. સુથાર અને પ્રો.ઓ.શ્રી પી.આર.સોલંકીના માર્ગદર્શન હેઠળ આણંદ તાલુકાના જોળ મુકામે એન.એસ.એસ.વાર્ષિક શિબિર યોજવામાં આવી હતી, જેમાં શિબિરાર્થીઓ દ્વારા દરરોજ સવારે પ્રભાતકેરી, પ્રાર્થના અને પ્રવચન, યોગા-કસરત જેવી પ્રવૃત્તિઓનું આયોજન કર્યું. ઉપરાંત સી.વી.એમ. સંચાલિત જી.જે.પટેલ આયુર્વેદિક કોલેજના સહયોગથી આયુર્વેદિક કેમ્પમાં ૧૫૦ થી વધુ ગ્રામજનોએ નિ:શુલ્ક સેવાનો લાભ મેળવ્યો. ગુજરાત પ્રાકૃતિક ખેતીનું મોડલ ટેસ્ટ બને તે અંતર્ગત આણંદ જિલ્લાના પ્રોજેક્ટના ટેકનોલોજી મેનેજરશ્રી સુરેશભાઈ મહેરિયાના સહયોગથી ગામનાં સરપંચશ્રી અને ખેડૂત ભાઈ-બહેનોને દેશી ગાય આધારિત પ્રાકૃતિક ખેતીના લાભો અને સરકાર દ્વારા મળતી સહાય વિશે માહિતગાર કર્યા, જેમાં મુખ્ય પાંચ આધારસ્તંભ જીવામૃત, બીજામૃત, આચ્છાદન, વાપ્સા અને મિશ્રપાકની વિશેષ માહિતી આપી. ગામ લોકોને

પંચાયતના તલાટી અને ગ્રામસેવક દ્વારા ઈ-શ્રમ કાર્ડ, આધારકાર્ડ, અને આયુષ્માન ભારત હેલ્થ કાર્ડ અને વિવિધ સરકારી યોજનાઓની માહિતી આપી. ૮ મી માર્ચના રોજ કુ.હિનાબેન અને શ્રીમતી હંસાબેન રાઠોડે ૫૦ વિદ્યાર્થીનીઓ સાથે સ્ત્રી-સશક્તિકરણ અને જાગૃતતા અંગે રેલી યોજી જ્યારે પ્રો.ઓ.શ્રી અશોક વ્યાસ દ્વારા ૫૦ સ્વયંસેવકો સાથે ગુજરાત રોડ સેફ્ટી ઓથોરીટી અંતર્ગત માર્ગ સલામતી જનજાગૃતિ રેલીનું આયોજન કર્યું. સ્વચ્છ ભારત કાર્યક્રમ અંતર્ગત ગ્રામસફાઈ કરી, પ્રાથમિક શાળાની વિદ્યાર્થીનીઓ માટે દેશી રમતો ઉપરાંત મહેંદી, કેશગૂંફન અને ચિત્ર સ્પર્ધાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું. તા.૧૩-૩-૨૦૨૩ ને સોમવારના રોજ શાળાના આચાર્યશ્રી વિજયકુમાર સુથાર સાહેબના અધ્યક્ષપદે તેમજ નલિની અરવિંદ આર્ટ્સ કોલેજના પ્રાધ્યાપક તથા પ્રોગ્રામ ઓફિસરશ્રી ભુપેન્દ્રભાઈ ગજેરા સાહેબના મુખ્ય મહેમાનપદે, ગામના અગ્રણી વડીલોની ઉપસ્થિતિમાં સમાપન કાર્યક્રમમાં શિબિરાર્થીઓની કામગીરીને બિરદાવી પ્રોત્સાહિત કરવામાં આવ્યા હતા. કાર્યક્રમના અંતે કુ.હીનાબેને આભારવિધિ કરી હતી.

॥ सांप्रत-माहिती ॥

भारत अने गुजरातना अंदाजपत्रमां शिक्षण विषयक जोगवाँओ

नरसिंह परमार

भारत सरकारना नाशांमंत्री निर्मला सीतारामने नाशांकीय वर्ष २०२३-२४ना केन्द्रीय अंदाजपत्रमां शिक्षण मंत्रालय माटे रुपिया १,१२,८८८,८७ करोड फाणव्या छे, जेमां शाणा शिक्षण माटे रु. ६८,८०४.८५ करोड अने उच्च शिक्षण माटे रु. ४४०८४.६२ करोड फाणववामां आव्या छे.

२०१८ मां आदिवासी क्षेत्रोमां अेकलव्य शाणाओ ओलवानी शरुआत थई छती. अेकलव्य शाणाओमां ४१ टका पढेे ढाली छे. आ शाणाओमां बाणकोने शिक्षण उपरांत स्थानिक कला, संस्कृति, रमतगमत अने कौशल विकासने लगतुं शिक्षण आपवामां आवे छे. आगाभी त्रण वर्षमां देशनी ७४० शाणाओमां ३८,८०० शिक्षको अने सहायक कर्मचारीओनी भरती करवामां आवशे. देशनी आ शाणाओमां ढाल ३.५ ढाष बाणको अब्यास करी रढा छे. अेकलव्य आदर्श निवासी शाणाओना बजेटमां रु. ५८१.८६ करोडनो वधारे करवामां आव्यो छे. वर्ष २०२१मां तेनुं बजेट रुपिया १४१८.०४ करोडनुं छतुं ते वधारीने रुपिया २,००० करोड करी देवामां आव्युं छे. आ योजना आदिवासी बाणकोने छात्रालय निवास साथे शाणाशिक्षणनी छे.

डिजिटल लायब्रेरी :

बाणको अने युवानो माटे डिजिटल लायब्रेरी स्थापित करवामां आवशे. डिजिटल लायब्रेरी अेक पुस्तकालय ढोय छे. जे उपलब्ध पुस्तकोना डिजिटल वर्जनमां उपलब्ध थके. तेमां ईलेक्ट्रोनिक अथवा डिजिटल फॉर्मेटमां टेक्स्ट, फोटो, वीडियो अथवा ओडीओ पण सामेल ढोय छे. डिजिटल लायब्रेरीने कोईपण स्थणेथी अेक्सेस करी शकाशे. तेने परिणामे वधुमां वधु बाणको अने युवानो पुस्तको सुधी पढांथी शकशे. डिजिटल लायब्रेरीनी संरचनामां अेक

छाईस्पीड लोकल नेटवर्क, रीलेशन डेटाबेज, विभिन्न प्रकारना सर्वर अने डोक्युमेन्ट मेनेजमेन्टनो समावेश थाय छे. युवानो माटे आ अेक सारी पढेल छे.

आर्टिफिशियल ईन्टेलिजन्स :

देशमां त्रण सेन्टर फोर अेक्सलन्स फोर आर्टिफिशियल ईन्टेलिजन्स ऒत्मा करवामां आवशे. अग्रणी उद्योगगृहो आ केन्द्रमां आधुनिक अेप तैयार करवा तेमज कृषि, आरोग्य अने नगर रचनाने मुद्दे आवती समस्याना समाधान शोधवा रीसर्च करवामां मद्द करशे. नेशनल डेटा गर्वनन्स पोलिसी बनाववा-मां आवशे. तेना कारणे टेडा सुरक्षित र्दशे अने रिस्क बेजड् सिस्टमनी मद्दथी केवायसी प्रक्रियाने सरण करवामां पण मद्द मणशे.

मेडिकल अेज्युकेशनमां मल्टी डीसिप्लिनरी स्टडी माटे मटीरियल्सनी व्यवस्था करवामां आवशे. आधुनिक टीयर्स ट्रेनिंग सेन्टर शरु करवामां आवशे.

युनिफाईड डिजिटल ईन्डिया प्लेटफॉर्मनी स्थापना थशे. तेनाथी कौशल विकासमां तेज आवशे.

गुजरात सरकारनुं अंदाजपत्र :

गुजरात सरकारना वर्ष २०२३-२४ ना अंदाजपत्रमां नाशांमंत्री श्री कनुभाई देसाई द्वारा शिक्षण विभाग माटे रु. ४३६५१ करोड फाणववामां आव्या छे. दर वर्षे ७% थी १०% रकमनो वधारे शिक्षण बजेटमां थतो छतो. आ बजेट गत वर्षना रु. ३४८८४.४७ करोडनी तुलनामां २५% वधारे दशवि छे. रमतगमत, युवा अने सांस्कृतिक प्रवृत्तिओना विभागने रु. ५६८ करोड फाणवाया छे. २०,००० मोटी शाणाओमां ५०,००० नवा वर्गांभंडो बांधवामां आवशे. अे ज रीते १.५० ढाष ज्ञानकुंज स्मार्ट क्लासरूमनुं निर्मांण कराशे. २०,००० कम्प्युटर लेब ऒत्मी कराशे. तेमज ५००० STEM लेब ऒत्मी करवानुं आयोजन छे. आ अंदाजपत्रमां पसंद करेल अेकलव्य मोडेल रेसिडेन्टिअल स्कूल, गर्ल रेसिडेन्सिअल स्कूल अने रक्षाशक्ति विद्यालयमां ञिल्ला स्तरना स्पोर्ट्स स्कूल शरु करवानुं आयोजन छे. मिशन स्कूल ओफ अेक्सलन्स माटे रु. ३१०८ करोड फाणवाया छे.

રાઈટ ટુ એજ્યુકેશનના લાભાર્થીઓ અને આર્થિક રીતે નબળા વર્ગના વિદ્યાર્થીઓ તેમનો અભ્યાસ પૂર્ણ કરી શકે તે માટે રૂા. ૨૦,૦૦૦ ની “જ્ઞાન સાધના સ્કૂલ વાઉચર” યોજના અમલમાં મૂકાશે. શિક્ષણ પર વિપરીત અસર ન પડે તે માટે બિનશૈક્ષણિક કામો માટે શાળા સહાયકોની નિમણૂક કરવામાં આવશે.

મેડિકલ ઈજનેરીનો અભ્યાસક્રમ પણ ગુજરાતી ભાષામાં ભણાવવામાં આવશે તેવો નિર્ણય સરકારે કર્યો છે. સરકાર દ્વારા ઉચ્ચ શિક્ષણના અભ્યાસક્રમોના ગુજરાતી ભાષાંતર, ટેકનોલોજી આધારિત ડિજિટલ લર્નિંગને પ્રોત્સાહન આપવા તેમજ રિસર્ચ ઈનોવેશન, ટીચર્સ ટ્રેનિંગ સહિત સુવિધાઓ માટે રૂા. ૪૦૧ કરોડની ફાળવણી અંદાજપત્રમાં કરવામાં આવી છે. ઉચ્ચ શિક્ષણની

નવી સંસ્થાઓ શરૂ કરવી તેમજ હાલની સંસ્થાઓના માળખાકીય સુવિધાઓના વિકાસ માટે તેમજ આઈટી ઉપકરણો ઉપલબ્ધ કરાવવા માટે રૂા. ૧૫૦ કરોડની જોગવાઈ કરવામાં આવી છે. ઉચ્ચ શિક્ષણ મેળવનાર વિદ્યાર્થીઓને મુખ્યમંત્રી યુવા સ્વાવલંબન યોજના અને સારી ગુણવત્તાના સંશોધનને પ્રોત્સાહન આપતી શોધ યોજના સહિતની વિવિધ યોજનાઓ માટે રૂપિયા ૩૯૦ કરોડની જોગવાઈ કરવામાં આવી છે. આ બજેટમાં કોલેજના વિદ્યાર્થીઓને ટેબલેટ આપવા માટેની કોઈ જોગવાઈ નથી.

પૂર્વ અધ્યાપક,
બીજેવીએમ કોમર્સ કોલેજ,
વિદ્યાનગર (મો) ૯૮૭૯૮૦૪૫૦૫
Email:narsinhparmar61@gmail.com.

॥ વિદ્યાવૃત્ત ॥

ગો.જો.શારદા મંદિરમાં ૭૫મા શાળા સ્થાપના દિન ઉજવણી :

યા.વિ.મંડળ સંચાલિત વિદ્યાનગરની પ્રથમ શાળા ગો.જો.શારદા મંદિરનો તા.૧-૩-૨૩ ના રોજ શાળા સ્થાપના દિનના ૭૫ મા વર્ષની ઉજવણી રૂપે શાળા “અમૃત વર્ષ મહોત્સવ” ની ધામધૂમથી ઉજવણી યા.વિ.મંડળના ચેરમેન શ્રી ભીખુભાઈ પટેલ સાહેબના અધ્યક્ષસ્થાને, અતિથિ વિશેષ યા.વિ.મંડળના માનદ્ મંત્રી ડો.એસ.જી.પટેલ, યા.વિ.મંડળ પ્રા.શાળા ચારેય શાળાના સલાહકાર વિનોદિનીબેન પટેલ, મુખ્ય મહેમાન સુલભા નટરાજ ભૂ.પૂ. વિદ્યાર્થીની તથા વે-મેડ કોલેજ ઓફ એજ્યુકેશન, વિદ્યાનગરના ભૂ.પૂ.પ્રિન્સિપાલ, ભૂ.પૂ. આચાર્યો, વિદ્યાર્થીઓ, વડીલશ્રીઓની નિશ્રામાં ઉજવાઈ ગયો.

કેતનાબેન પરમારે શાબ્દિક પરિચયની સાથે પુષ્પગુચ્છ અને મોમેન્ટો આપી મહેમાનશ્રીઓનું

અભિવાદન કરેલ તથા અધ્યક્ષ ચેરમેનશ્રી ભીખુભાઈ-એ તેઓના ઉદ્બોધનમાં દીકરીઓને શુભાશિષ્ય પાઠવતાં શાળાની ઉત્તરોત્તર પ્રગતિ માટે શુભકામના પાઠવી હતી. અતિથિ વિશેષ યા.વિ.મંડળના માનદ્ મંત્રીશ્રી ડો. એસ.જી.પટેલે દીકરીઓને આશીર્વાચન પાઠવી શાળાના વિકાસાર્થે શુભકામના પાઠવી હતી. મુખ્ય મહેમાન સુલભા નટરાજે વક્તવ્યના પ્રારંભે દીકરીઓને “અમૃતા” જેવા લાલિત્યસભર શબ્દ-બોધનથી નવાજી વક્તવ્યની શરૂઆત કરી હતી. તથા ભાષાકૌશલ માટે સમૃદ્ધ વાચનની જરૂર હોય તો ગુજરાતી માધ્યમ સાથે અભ્યાસ કરીને પણ પ્રગતિ સાધી શકાય છે. સાથોસાથ શાળાજીવનનાં સંસ્મરણો તાજાં કર્યા હતાં. શાળાને રૂપિયા એક લાખનું દાન સુલભા નટરાજે આપ્યું હતું. કાર્યક્રમના અંતમાં જિગીશાબેને આભાર વિધિ કરી તથા સમગ્ર કાર્યક્રમનું સંચાલન શાળાના શિક્ષક યુગ્મા શર્માએ કર્યું હતું.

॥ અભ્યાસ ॥

આદિવાસી ભીલ સમાજનાં લગ્નગીતો

ચંદ્રકાન્ત પટેલ 'સરલ'

ભીલ એ આદિવાસી જાતિ છે. ગુજરાતની પૂર્વ-પટ્ટીમાં આવેલ પંચમહાલ અને દાહોદ જિલ્લામાં તેની વસ્તી વધારે છે. પંચમહાલમાં મોટા ભાગે ભીલો જ દેખાય છે. પંચમહાલને 'ભીલોનો ગઢ' કહેવામાં આવે છે. એકલા ગુજરાતમાં જ ભીલની વસ્તી ૪૦ લાખથી વધારે છે.

આ વિસ્તારો મોટા હોવાથી તેમના રીતરિવાજો પણ અલગ-અલગ છે. આ પ્રજા ડુંગરાળ અને પહાડી પ્રદેશમાં ખાસ રહેતી જોવા મળે છે. હવે તેઓ રાજપીપળા, પશ્ચિમ ખાનદેશ જિલ્લાઓમાં વસી ગયા છે ને ગુજરાતમાં પણ આવી ગયાં છે.

ભીલો રંગે સામાન્યતઃ શ્યામ હોય છે. જોકે, ક્યાંક ક્યાંક ઘઉંવર્ણો કે ઉજળી ચામડીવાળા ભીલો જોવા મળે છે. શરીરે તેઓ ખૂબ મજબૂત છે અને સ્વભાવે નીડર, આત્મવિશ્વાસુ છે.

ભીલ શબ્દ મૂળ દ્રાવિડ ભાષાના 'બિલ' શબ્દ ઉપરથી ઊતરી આવ્યો છે. બિલ એટલે 'બાણ'. બાણ વગરનો ભીલ કલ્પી જ ન શકાય. સંસ્કૃતમાં ભીલ શબ્દનો અર્થ 'કાપવું' એવો થાય છે.

સ્મૃતિકાર મનુ ભગવાને ભીલને બ્રાહ્મણ પિતા અને શૂદ્ર માતાથી ઉત્પન્ન થયેલો ગણ્યો છે. ઈથોવનના મત મુજબ, ભીલનો પ્રથમ ઉલ્લેખ ગુણાદ્યના 'કથાસરિત્સાગર'માં થયો છે.

ભીલોની ભાષા 'ભીલોરી' કહેવાય છે. તેમની ભાષામાં જૂની ગુજરાતી તથા મરાઠી ભાષાની છાંટ છે. અને કેટલુંક મિશ્રણ અરબી-ફારસીનું પણ જણાય છે. ઉચ્ચારણમાં 'સ' કે 'શ' નો - હ થાય છે. અને 'ચ' કે 'છ' નો - સ - થાય છે. દા.ત. પાંચ 'પોંસ', છાસ-'સાહ' વગેરે

આ ભીલ આદિવાસી પ્રજાની સામાજિક બાબતોમાં લગ્નવ્યવહારની રચના ખૂબ જાણવા જેવી છે. ભીલ પોતાના ગોળમાં જ લગ્ન વ્યવહાર કરે છે.

ગોળ એટલે વાડો મંડળ કે ચોક્કસ જ્ઞાતિનું વર્તુળ 'સર્કલ'.

ભદ્ર સમાજની જેમ જ આદિવાસીઓમાં પણ લગ્નનું અનેરું મહત્ત્વ અંકાયું છે. દીકરા-દીકરીની પસંદગીમાં સગોત્રીમાં લગ્ન નથી કરાતું. પોતાની અટકવાળા પરિવાર સાથે લગ્નસંબંધ બંધાતા નથી. અરે ! મામાની અટકવાળાને પણ છોડવામાં આવે છે. આ તેમનું જમા પાસું છે.

ભીલોમાં હજી પણ શુકન અને અપશુકનની માન્યતા પ્રવર્તી રહી છે. ઘુવડ બોલવું, છીકવું, નપુંસકનું સામે મળવું વગેરેને તે અપશુકન ગણે છે. જ્યારે પાણી ભરીને આવતી પનિહારીને શુકનવંતી ગણે છે. લગ્નપ્રસંગે તો શુકન ખાસ જોવાય છે.

ભારતીય આર્યપરંપરામાં સર્વ પ્રથમ ઘરમાં ગણેશની સ્થાપના કરવામાં આવે છે. આ આદિવાસી ભીલ સમાજમાં પણ પ્રથમ ગણેશની સ્થાપના કરવામાં આવે છે જેને 'ઘોણગણેશ' કહે છે. પંચમહાલના ભીલોના ગણેશ દુંદાળા છે ને તે ધરતીને છેડેથી આવે છે. એમ ગવાય છે. જ્યારે રાજના ભીલોના ગણેશ ક્યાંથી આવ્યા છે, તેનો ઉલ્લેખ કરાતો નથી. બન્નેના ગણેશ દુંદાળા જ છે. રાજપીપળાની ભીલી સ્ત્રીઓ ગાય છે:

ટાંથી ગણેશ ડેવ તો સાલી નીસૈરા,
સીમળીએ વખોયળો રે ગણેશ ડુંડાળો.

ગણેશ સ્થાપના પછી મંડપ રોપાય છે. માંડવો જુદી જુદી વનસ્પતિઓ, ફૂલો, ડાળો આદિથી શણગારવામાં આવે છે. મંડપ એ લગ્નવિધિનો અનિવાર્ય ભાગ ગણાય છે. લગ્નપ્રસંગ હોવાથી ઘરમાં મહેમાનોની ભીડ તો રહેવાની જ. કાકા, મામા, ફોઈબા, બહેનો, ફુવાઓ, માસી, માસા વગેરે તો આવવાના જ. પંચમહાલમાં ગવાતું મંડપગીત જુઓ:

ભાઈને માંડવડે સુનાનું તોરણ,
ભાઈનો માંડવડો હાસો રે બન્યો.
ભાઈને માંડવડે બુનુની ધમરોળ,
ભાઈનો માંડવડો હાસો રે બન્યો.

પછીની પંક્તિઓમાં કાકીની, ફઈઓની, માસીની,

ધમરોળ ગાય છે. મંડપ શણગારની સાથે વિનોદ કે વનસ્પતિ જગતનું જોડાણ અહીં નથી. મંડપમાં સંબંધીઓની હાજરીને જ સંપાદિત ગીતોમાં સ્થાન અપાયું છે.

ભદ્ર સમાજની જેમ જ આ જાતિમાં પણ પીઠી ચોળવાની વિધિ હોય છે. ઘરની સ્ત્રીઓ વરની પીઠી હળદર સાથે તેલ મેળવી તૈયાર કરે છે અને ગાય છે:

અળદી અળદી રે, અળદીનો છોડ,
અળદી રે, મારે દલ લાગી
ભોળા લાડણા રે, તમારાં ડિલાં, રંગાવો,
અળદી રે મારે દલ લાગી.

આ ગીતમાં કાવ્યાત્મક છાંટ ઊપસી રહી છે. ત્યાંની સ્ત્રીઓમાં વરરાજાને લગાડાતી હળદરનો રંગ પોતાના હૃદયમાં ઊતરી ગયો હોય તેવા ભાવોની સુંદરતા ઘણી ઉત્તમ પ્રકારની રહી છે. ગીતવિધાન પણ સરસ છે. આમાં હિંસક ભાવોનો પણ અભાવ છે.

આવી વિધિ કન્યાપક્ષમાં પણ થાય છે. આ અંગે પ્રો.ડી.બી.મુનિયા લખે છે કે, સાંજે કન્યાને ઘરના એક ઓરડામાં બેસાડવામાં આવે છે. ત્યારબાદ જ્ઞાતિના પટેલ અને અન્ય વડીલો વિધિ શરૂ કરે છે. કુટુંબની છોકરીઓ કન્યાની આજુબાજુ ગોળ ગોળ ઊભી રહે છે અને કન્યાના માથા ઉપર ધોતી જેવું કપડું ઢાંકવામાં આવે છે. આ કપડાંને ગોળાકારમાં ઊભેલી છોકરીઓ પકડી રાખે છે. કપડાં ઉપર કન્યાના માથાના સ્થળે એક તીર પકડવામાં આવે છે. જેના ઉપર ધીરે ધીરે તેલ નાખવામાં આવે છે. છોકરીઓ ગોળ ગોળ ફરીને ગીત ગાય છે:

ફૂંડુ ફૂંડાની મારી ગયું, ફૂંડુ રમે સમે રે,
ફૂંડુ લેવું સે કે ઠગવું ફૂંડે રમે સમે રે.

★ ★ ★

અળદી લે રે લાડલી અળદી કેવીક લાગે સે,
અળદી દે રે લાડલી પીળી ને પાંજરી દેખાય સે.

અહીં પાંજરી એટલે ગોરી સંદર્ભમાં છે. આ

ગીત કન્યા અથવા વરને પીઠી લગાડવામાં આવે છે ત્યારે ગવાય છે.

જાન વેવાઈને માંડવે પરણવા જવાની હોય તેની આગલી રાતે પીઠી વગેરે વિધિઓ બાદ સવારે વરરાજાને નવરાવી, વસ્ત્રો સજાવી તેના માથે મુગટ બાંધવામાં આવે છે. અને સૌ સગાઓ વરરાજાને વધાવી વેવાઈના ઘર તરફ જાન લઈને નીકળે છે. ભીલ આદિવાસી સમાજમાં સગપણો મોટે ભાગે એક જ ગામમાં થતાં હોય છે. એટલે જાન માટે વાહન ભાડે કરવાની જરૂર પડતી નથી. જો અન્ય દૂરના ગામમાં સગપણ કર્યું હોય તો જ વાહનની વ્યવસ્થા કરવી પડે છે. જાનમાં આવેલી સ્ત્રીઓ આ પ્રસંગે ગાય છે:

તારા ઘેર બાર કીના રે ભરોસે રે ભાયા
તારા કાકા ઘેર રેવાના કેસે રે ભાયા
તારા બાબા ઘેર રેવાના કેસે રે ભાયા

વેવાઈને ત્યાં પહોંચેલી જાનનો ઉતારો પાદરમાં વડલા રે અન્ય કોઈ ઘટાદાર ઝાડવાને છાંયે અપાય છે. જેને આદિવાસીઓ પડાવ કહે છે. જાનમાં આવેલા સ્ત્રી-પુરુષોને નાસ્તા કે જમણ વેવાઈ તરફથી મોકલાતું નથી. કારણ કે જાનૈયાઓ પોતાના ઘેરથી જ રોટલા વગેરે લાવ્યા હોય છે. જોકે, હવે આવું નથી. જાન આવે ત્યારે તેને નાસ્તો અને બપોરે ભોજન અપાય જ છે. અગાઉ આ પ્રથા હતી.

વરકન્યા માઈરામાં આવે છે. પરણવા બેસે છે ત્યારે જાનરડીઓ ગાય છે :

લાડો પીળો પણજર, લાડો પીળો હેંણે જણાયે ?
એની બેને અડદી રોળાવી, એણે પીળો જણાયે;
લાડી કાળી કણજર, લાડી કાળી હેંણે જણાયે ?
એની બેને મેંહુ રોળાવી એણે કાળી જણાયે

ભીલ સમાજમાં સામાન્ય રીતે લગ્નફેરા ગોર-પુરોહિત ફેરવતાં નથી. પણ બનેલી ફેરવે છે. પરંતુ હવે આર્થિક સદ્ધરતા પ્રાપ્ત થતાં બ્રાહ્મણો દ્વારા મંત્રોચ્ચાર સાથે ફેરા ફેરવવામાં આવે છે. ત્યારે બ્રાહ્મણની પણ ફજેતી કરતાં ફટાણાં ગવાય છે:

બામણ તારું ગોરી જેવું પેટ, બામણ સટપટિયું
 ટારાં સૂપડાં જેવા કાન કે બામણ સટપટિયું.
 ટારું નરિયા જેવું નાક કે બામણ સટપટિયું
 ટારી વાટકા જેવી આંખ કે બામણ સટપટિયું.

ગુજરાતી લગ્નગીતોમાં જે લહેકા અને ભાવાકર્ષણ
 જોવાં મળે છે તે આદિવાસી ગીતોમાં જોવાં મળતાં
 નથી. બ્રાહ્મણ પછી તરત જ આ જાનડીઓ અણવર
 બનેલા કન્યાના બનેલીને અડફેટે લે છે:

લાડી તારો અણવર પાસા ફેર, અું તો લાજી મરી,
 હોટે જોયે તો ખાંડો રે, અું તો લાજી મરી.
 આથે જોયે તો પાંગળો રે, અું તો લાજી મરી.
 પોંગે જોયે તો ટૂંટો રે, અું તો લાજી મરી.
 લાડી તારો અણવર પાસા ફેર, અું તો લાજી મરી.

બ્રાહ્મણ, અણવર પછી જાનરડીઓ વેવાણની
 ખબર લઈ નાખે છે. વિનોદ, હાસ્ય કરતું આ ફટાણાં
 સ્વરૂપનું ગીત જુઓ:

હુતરનો ઘડ્યો પાટલો મકદાંડી રે દાંડી રે,
 આવ રે વેવાણ બેસીએ મકદાંડી રે દાંડી રે.
 તારાં હાડકાંનો ઘડ્યો પાટલો મકદાંડી રે દાંડી રે
 બેસતાં પાટલો ભાંઈગો મકદાંડી રે દાંડી રે
 વેવાણનો આથ ભાંઈગો મકદાંડી રે દાંડી રે

ફટાણાં જેવાં અશ્લીલતાવાળાં ગીતોમાં
 વેવાણો તથા વેવાઈઓ નરી બેઆબરૂ થાય તેવાં
 મશ્કરી-ગીતો જાનરડીઓ ગાતી હોય છે. કારણ કે
 અહીં તેની જવાબદારી ગીતો ગાવાં પૂરતી જ હોય
 છે. અન્ય કોઈ કામકાજ તો હોતું નથી. આમાં
 વેવાણોને બેઆબરૂ કરવાની વૃત્તિ નથી. એમાં માત્ર
 ગમ્મત જ છે. જુઓ ગીત:

તુરી તુવેર તારાં કરાંઠા વીણાવું રે,
 તુરી તુવેર તુળીબંધ વેલો.
 કોણ સે વેવાણ તારી કેટલી ઉંમર રે,
 તુરી તુવેર તુળીબંધ વેલો
 કાસી ઉંમરે ભાયે સોટલે ઝાલી રે,
 તુરી તુવેર તુળીબંધ વેલો
 સોટલે જોલેલી ભાયે, પસાળી આલેલી રે
 તુરી તુવેર તુળીબંધ વેલો

આ જ ગીત અન્ય આદિવાસી જાતિઓમાં પણ ક્યાંક
 ક્યાંક ગવાય છે. ફટાણાંરૂપનાં ગીતો સાજન-
 માજનમાં હાસ્ય રેલાવી દેતાં જોઈને જાનરડીઓ
 ગેલમાં આવી જાય છે. ને બીજું ગીત વેવાણને માથે
 ઝાપટે છે.

વેવાણી ઢોરામાં ગેલી, વેવાણી ઢોરોમાં ગેલી,
 બકરો ખોઈ આવી.
 રમતો રમવા લાગી, રમતો રમવા લાગી,
 ગોદો ખોઈ આવી.
 ટીમરવાં ખાવા લાગી, ટીમરવાં ખાવા લાગી
 પાડો ખોઈ આવી.
 વેવાણી ઢોરામાં ગેલી, વેવાણી ઢોરામાં ગેલી
 બકરો ખોઈ આવી.

આ ભીલીગીતોમાં જે કુટુંબજીવનનાં ગીતો
 મળે છે. તેમાંથી પિયર અને સાસરીનું ચિત્ર મોટે
 ભાગે એકબીજાથી વિરોધી છે. સાસરી તરફ અણગમો
 અને પિયર તરફનો પક્ષપાત જોવા મળે છે. પિયરનાં
 ચિત્રમાં કન્યાનાં માતાપિતાને લીલા લીમડા જેવાં,
 ભરી સભામાં રાજારાણી જેવાં, દયાળુ, હૈયાના હાર
 જેવાં ભાઈ-ભાઈને તો આકાશના ચમકતા તારલા
 જેવા, મામા, મામી, કાકા, કાકી બહેનો વગેરેની
 ભારે પ્રશંસા ગીતોમાં કરવામાં આવે છે.

સાસરિયાનાં ચિત્રમાં સસરાને દારૂડિયો,
 વનવગડાનો રખડતો રાજા જેવો તથા સાસુને વગડાની
 રખડતી રાણી, ઘંટીના જેવો ગગડાટ કરનારી તથા
 જેઠાણીને, દેરાણીને અને નણાંદોને અશોભનીય
 વિશેષણોમાં ગાવામાં આવે છે. જેમ કે:

લીલી નીમળીની સાંયા, તેવી માતાપિતાની માયા,
 બેન તારે સોડવી પડસે, સાસરે જાવું પડસે.
 જેવા ઘંટીના ઘઘરાટ, તેવા સાસુના બબળાટ,
 બેન તારે વેઠવા પડસે, સાસરે જાવું પડસે.
 જેવી વડોદરાની એસતી, તેવી દિયોરની મસ્તી.
 બેન તારે વેઠવી પડસે, સાસરે જાવું પડસે.
 જેવા ભરૂચના ટાવર, તેવા જેઠાણીના પાવર
 બેન તારે વેઠવા પડસે, સાસરે જાવું પડસે.

આ ગીત આધુનિક હોવાનું સ્પષ્ટપણે વર્તાઈ

આવે છે. પરંપરાગત ગીતો સાથે એને કોઈ જાતનું અનુસંધાન નથી.

પરણેતરાં જ્યારે પૂરાં થાય છે. ત્યારે ગવાતાં ગીતોમાં પણ પિયરિયાં અને સાસરિયાના પરસ્પર વિરોધી ભાવ વ્યક્ત થતા હોય છે. રાજપીપળા પ્રદેશનાં ભીલી ગીતોમાં પિયરિયાનો પ્રત્યાઘાત કેવો છે તેનું ગીત:

બૌવે રઈમા માડીના ખોળે, હવે સાસ નેં રમાડે
આજનો ડાળો રમી લે બેની, કાલ્યે જતાં રેજો.

રાજપીપળા વિભાગની ભીલ વેવાણને કહેવું પડ્યું છે:

આમા બેની નાનીય છે, નાનું બાલકવા,
ઝાઝી દમણ દમતી નખું માયલી વેવાણવા
મોટું બેડું આપતી નખું માયલી વેવાણવા

કાવ્યને અનુરૂપ ‘છ’ નું ‘છે’ અને ‘ના’ નું ‘નખુ’ કેવું બંધબેસતું થઈ જાય છે ! વિદાય લઈ રહેલી કન્યાને પોતાની સખીઓ મીઠો ઠપકો આપતાં ગાય છે.:

ભાયોની વાડી લીલી તમે સૂકી કરી સાયલા બેની
દિયોરની વાડી સૂકી તમે લીલી કરવા સાયલા બેની.
જાનરડીઓ થોડી ચૂપ રહે ? તેમને જલદી જલદી
લાડવઈને લઈને જવાની ઉતાવળ હતી. તેથી કન્યાને ઉદ્દેશીને ગાય છે.

લાળી કર રે ઉતાવળ ઘેર જે એ,
તારી માળીની માયા મેળ રે લાળી,
તારી એકલી સાસુડી વાટ જોવે,
તારાં ઢીંગલા ને પોટલાં બાંદ રે લાળી
તારી ભાભીની માયા મેલ રે લાળી,
લાળી કર રે ઉતાવળ ઘેર જેએ.

ગુજરાત હોય કે ગુજરાતની બહાર હોય અથવા વિભિન્ન પ્રાંતોમાં હોય. આ ગીતો પર નજર નાખશું તો તેમાં ભલે ભાષા જુદી હોય, બોલી જુદી હોય. પરંતુ ભાવોની સમાનતા જોવા મળે છે. આપણા દેશની સંસ્કૃતિની આ મુખ્ય લાક્ષણિકતા છે. વિભિન્નતામાં એકતા અને આ એકતા જ ગીતોમાં ભરાઈને બેઠેલી જોઈ શકાય છે. તેમને બોલી કે ભાષાના સીમાડા નડતા નથી. માનવહૃદયની સંવેદનાઓ જ તેમાં ભરાઈ રહી છે.

સંદર્ભ સાહિત્ય :

૧. લગ્નગીત: એક સ્વાધ્યાય, લે: ડો. જયાનંદ જોષી ૧૪૪-૧૫૪-૧૫૬-૧૬૨
૨. એજન, પાનાં ૧૫૫-૭૧
૩. પંચમહાલનાં લોકગીતો, સંકલન : રમેશ પાઠક - પા. ૭-૮-૧૦
૪. ગુજરાત દર્શન, લે: ધનવંત ઓઝા પા.૭૬-૭૭-૧૫
૫. પંચમહાલનાં લોકગીતો, પાના:૧૭૨-૧૭૪-૧૮૦-૧૮૫
૬. ડો. જયાનંદ જોષી : (વિશેષ માહિતી-સહયોગ)
૭. દાહોદના ભીલ લગ્ન વ્યવહારો, લે: પ્રો.ડી.બી.મુનિયા (આદિલોક) પા.૩૨-૩૩

“સંસ્કૃતિ દર્શન” કાર્યાલય
‘અનુરાગ’ રતનપરા શેરી-૧,
બાગ દરવાજા, માણાવદર-૩૬૨ ૬૩૦
(જિ. જૂનાગઢ) (મો) ૮૭૩૫૮૦૨૪૨૪

જીવનના છ નિયમો

- પ્રાર્થના કરતાં પહેલાં તમે વિશ્વાસ રાખો.
- ખર્ચ કરતાં પહેલા પૈસા એ કમાતા શીખો.
- જીવનમાં હારતા પહેલા એક પ્રયત્ન તો કરો.
- બોલતા પહેલાં સાંભળતા શીખો
- કંઈક લખતા પહેલા વિચારતા શીખો
- જીવનમાં મરતાં પહેલાં સારું જીવતા તો શીખો.

॥ પ્રેરક ॥

અપેક્ષાઓની વચાળે

ઈશ્વરભાઈ વાઘેલા

સરસ મજાનો વરસાદ પડી રહ્યો હતો. ચારેબાજુ લીલોતરી છવાઈ ગઈ હતી. વાતાવરણની આહ્લાદકતા અનુભવાતી હતી. હું વરસાદને માણવા નીકળી પડ્યો હતો. ત્યાં જ રસ્તામાં નોકરી પર જતા એક ભાઈ મળ્યા. મને કહે, 'આ વરસાદ અત્યારે રહી જતો હોય તો કેવું? નોકરીએ જવાના સમયે જ શરૂ થઈ જાય છે.' હું તો તેમની વાત સાંભળી મનમાં હસતો હસતો આગળ ચાલવા લાગ્યો. આગળ જતાં એક મકાનનું ધાબું ભરવાની તૈયારી ચાલતી હતી. કોન્ટ્રાક્ટર ધોધમાર વરસાદને કારણે મૂઝવણમાં હતો. હું તેમની પાસે ગયો. મને જોઈને તરત તેઓ કહેવા લાગ્યા, 'આ વરસાદ આજનો દિવસ રહી જાય તો સારું. રાત્રે પડે તો પણ વાંધો નહીં. જુઓને બે દિવસથી મારો પ્લાન બગાડે છે.' તેમની વાત સાંભળીને પણ હસવું આવ્યું. હસતાં હસતાં હસતાં જ આગળ ગયો ત્યાં જ સામે એક બહેન મળ્યા. તે તો વળી એકદમ નિરાશ વદને કહેવા લાગ્યા. 'જુઓને બે દિવસથી આ વરસાદ વરસ્યા કરે છે. શાકભાજી મોંઘી થઈ ગઈ છે. જે જોઈએ તે મેળવવું અઘરું પડે છે. બાળકોને શાળામાં જવાનું પણ કપરું પડે છે. ઘરમાં પણ વ્યવસ્થા જળવાતી નથી. હવે તો બંધ થઈ જાય તો સારું' અને હું જેમ જેમ આગળ વધતો ગયો તેમ તેમ જુદા જુદાં માણસોએ વરસાદ વિશે જુદી જુદી વાતો કરી. મને હસવું આવ્યું અને બીજી બાજુ નજર કરી તો પશુઓ, પક્ષીઓ, વૃક્ષો, નદીઓ વગેરે વર્ષાની જલધારામાં નર્તન કરતાં લાગ્યા. પ્રકૃતિનું સૌંદર્ય ખીલી ઊઠ્યું હતું. ત્યારે આ માણસ પોતાની અપેક્ષાઓની ધમાચકડીમાં જ લાગેલો લાગ્યો. જો માણસનું ચાલે તો તે આ વરસાદનું ય ટાઈમટેબલ બનાવે. પણ સમજે નહીં કે બધા પોતપોતાની અપેક્ષા મુજબ જ વરસાદનું ટાઈમટેબલ બનાવે તો વરસાદ કોને આધીન થાય !

માણસ એટલે અપેક્ષાઓનું પોટલું ! માણસ જીવનભર એક અપેક્ષા પરથી બીજી અપેક્ષા પર ઠેકડા મારતો રહે છે. પગે ચાલતો હતો ત્યાં સાયકલની

અપેક્ષા હતી. તે પૂરી થઈ ત્યાં સ્કૂટરની-હોન્ડાની અપેક્ષા જાગી. તે પૂરી થઈ ત્યાં તો ગાડી (કાર) ની અપેક્ષા ચાલી. આમ એક અપેક્ષા પૂરી થાય ત્યાં બીજી શરૂ. માણસ ભમરા જેવો જ લાગે. ભમરો સતત ભમતો રહે છે. એક ફૂલ પર બેસે છે. ત્યારે ઘડીભર તેનો ફફડાટ થંભી જાય છે. એમ લાગે છે કે તેની અપેક્ષા પૂરી થઈ પણ ક્ષણભરમાં તો ભમરો અપેક્ષાના બીજા ફૂલ પર જઈને બેસે છે. માણસ પણ ભમરાની જેમ જ એક અપેક્ષા પૂરી થાય ત્યાં થોડો સમય હાથ અનુભવે. પણ પુનઃ બીજી અપેક્ષામાં તણાય. અને તેમ એક પછી એક એવી અનેક અપેક્ષાઓમાં તણાતો જ રહે છે. અપેક્ષાઓમાં ને અપેક્ષાઓમાં જીવન ક્યાં પૂરું થઈ જાય છે. તેની પણ તેને ખબર પડતી નથી. ખરેખર માણસની અપેક્ષાઓ શ્રાવણ માસમાં પણ ઉપવાસ કરતી નથી. ઉપવાસ કરનારો પણ અપેક્ષાની સિદ્ધિ માટે જ ઉપવાસ કરતો હોય છે.

માણસ પોતે તો અપેક્ષા રાખે પણ અન્ય પાસે પણ અપેક્ષાઓ રાખે જ. ગૃહિણી કામવાળી પાસે મનના અક્ષયપાત્રમાં એવી તો અપેક્ષાઓ ભરી રાખે છે કે કોઈ દિવસ કોઈ પણ કામવાળી ગૃહિણીને સંતોષ આપી શકતી નથી. પતિ પોતાની પત્ની પાસે સીતા સમાન અપેક્ષા રાખે. ગમે તેવો માણસ પોતાના વેવાઈમાં ભક્તજનનાં લક્ષણોની અપેક્ષા રાખે. શાળાનો ટ્રસ્ટી આચાર્ય અને વિનોબા ભાવેની વ્યાખ્યા પ્રમાણેની અપેક્ષા રાખે. આચાર્ય શિક્ષકો પાસે અને શિક્ષકો વિદ્યાર્થી પાસે ઘણી ચઢિયાતી અપેક્ષાઓ રાખે છે. આમ દરેક માણસ પોતાના પરિસરમાં આવતા માણસો પાસે અપેક્ષા રાખે છે. પણ અન્ય માટે પોતાની ફરજ કઈ છે તે સમજતો નથી ! તે જ રીતે અન્ય તેની પાસેથી અપેક્ષા રાખે છે તે જાણે છે ખરો ? અન્ય પાસે જેવી અપેક્ષા રાખે છે, તેવી અપેક્ષા તે અન્ય માટે પોતાની પણ છે. તે સમજે છે ખરો ? દા.ત. કોઈ માણસ પોતાના પરિસરમાં આવતા પોતીકા પાસે પ્રામાણિકતાની અપેક્ષા રાખે પણ પોતે પ્રામાણિક છે ખરો ? આ વિચાર જો થાય તો દુનિયા પર શાંતિ પથરાય. પણ તેમ થતું નથી. આમ ન થવાને કારણે અપેક્ષા રૂપી બે વાહનો વચ્ચે અકસ્માત સર્જાય છે. અપેક્ષા સંદર્ભે જે ખેલ ખેલાય છે તે જોવા જેવા બની રહે છે.

માણસની અપેક્ષા સ્વાર્થ સાથે સંકળાયેલી છે. સ્વાર્થ છે ત્યાં અપેક્ષા છે. માણસને પગે ચાલવું નથી. એટલે સ્કૂટર-ગાડીની અપેક્ષા છે. માણસને સાદું ખાવું નથી એટલે વિવિધ વાનગીની અપેક્ષા છે. માણસને એક્સરખા કપડાં પહેરવા નથી એટલે વિવિધ પ્રકારનાં કપડાંની અપેક્ષા છે. આમ માણસ પોતાના અનેક પ્રકારના સ્વાર્થ સંતોષવા અને તેની સાથે પોતાનો અહમ સંતોષવા પણ અપેક્ષાઓના ઘોડે ચડી કેટલીકવાર નીચે ફેંકાઈ જાય છે તો વળી કેટલીકવાર સડસડાટ ચઢાણ ચડી પણ જાય છે. ખરેખર અપેક્ષા માણસને હડકાયા કૂતરાની જેમ દોડાવે જ રાખે છે.

અપેક્ષા આજના માણસમાં જ છે તેવું નથી. માણસ જ્યારે ઉદ્ભવ્યો ત્યારથી અપેક્ષાઓ પણ ઉદ્ભવેલી છે. હિરણ્યકશ્યપે અમર બનવાની અપેક્ષાએ તપ કરીને કોઈનાથી તેનું મૃત્યુ ન થાય તેવું વરદાન મેળવ્યું હતું. રાવણે પણ પોતાના સ્વાર્થ માટે અપેક્ષાઓ સિદ્ધ કરવા માટે મોટા ભાગના તપ કર્યા હતાં. યયાતિ રાજાએ પોતાની યુવાની ટકાવવાની અપેક્ષાએ પુત્રની યુવાની માંગી લીધી હતી. આવા તો અનેક ઉદાહરણો પ્રાચીનકાળમાંથી મળે તેમ છે. વર્તમાનરૂપે તો ડગલેને પગલે અપેક્ષાની ભરમારમાં ભમતા માનવો જોવા મળે છે. સવારમાં ઊઠે ત્યારથી શરૂ કરી રાત્રે ટકાય ત્યાં સુધી અપેક્ષાઓ પાછળ દોડ્યા કરતો માણસ જોવા મળે છે. કેટલાંકને તો રાત્રે ઊંઘમાં પણ અપેક્ષાના ઘોડા દોડતાં દેખાતા હોય છે.

માણસે અપેક્ષાઓ રાખવી જોઈએ પણ પોતાની શક્તિ અનુસારની અપેક્ષા સેવે ત્યાં સુધી

વાંધો નથી. જો તે શક્તિ બહારની અપેક્ષાઓ સેવે ત્યારે દુઃખોની શરૂઆત થાય છે. એક જમીનદારને ત્યાં અનેક નોકરો કામ કરતા હતા. એક દિવસ જમીનદારે નોકરોને કહ્યું, કાલે સવારથી સૂર્ય આથમે ત્યાં સુધી જેટલી જમીનમાં દોડે તેટલી જમીન તેની. બધા નોકરો સંતોષી હતા. એક જ નોકરની અપેક્ષા હતી કે આપણે તો દોડીને જમીન લઈ લેવી જ. અને સવારથી ખાધાપીધા વિના દોડ્યા જ કર્યો. વધારે જમીન મેળવવાની અપેક્ષાએ થાક ખાવા પણ ઊભો ન રહ્યો. બસ દોડ્યા જ કર્યો. સૂર્ય આથમવાની ક્ષણે જ તે ચક્કર ખાઈને પડ્યો અને મૃત્યુ પામ્યો. મૃત્યુ સમયે ફક્ત છ ફૂટની જમીનની તેને જરૂર પડી. આમ મોટી અપેક્ષા રાખવાથી દુઃખો વધે છે. છેવટે જીવનમાંથી રસ-ક્સ ઊડી જાય છે. અને ભૂતાવળાની જેમ ભટક્યા કરવું પડે છે. અપેક્ષા છે તો જીવન છે. તેમ કહી શકાય પણ અપેક્ષા અસંતોષ પેદા કરે તેવી ન હોવી જોઈએ. જેને અપેક્ષા ન હોય તે શાંતિથી રહી શકે. પણ જો તે આળસુ થઈને કંઈ જ ન કરે તો જે છે તે પણ ગુમાવે. અપેક્ષા ક્રિયાશીલતા વધારી વિકાસ તરફ લઈ જાય છે. એટલે અપેક્ષાઓ તો હોવી જ જોઈએ પણ શક્તિ બહારની બહુ જ ઊંચી, અયોગ્ય અપેક્ષાઓ ન હોવી જોઈએ. વ્યક્તિને ભરખી જાય તેવી અપેક્ષા રાખવી ન જોઈએ. અપેક્ષા ફળીભૂત થાય તેવી હોય તો તે પ્રગતિના પંથે લઈ જાય.

નિવૃત્ત એસો. પ્રોફેસર
૧૦, વૃંદાવન બંગ્લોઝ, ધારાનગરી રોડ,
વલ્લભ વિદ્યાનગર, તા.જિ.આણંદ
(મો) ૭૭૭૮૦૬૯૨૩૫

॥ વિદ્યાવૃત્ત ॥

ચારુતર વિદ્યામંડળ, વલ્લભ વિદ્યાનગર : ચારુતર વિદ્યામંડળના ભૂતપૂર્વ અધ્યક્ષ અને ન્યૂ વલ્લભ વિદ્યાનગરના સ્થાપક સ્વ.ડો.સી.એલ.પટેલની જન્મ-જયંતિ નિમિત્તે તા. ૧૦-૪-૨૦૨૩ ને સોમવારના રોજ સવારે ૧૦ કલાકે ન્યૂ વલ્લભ વિદ્યાનગર ખાતે તેઓ જ્યાં બેસતા હતા તે મહુલીમાં તેઓનું તૈલચિત્ર મૂકવામાં આવેલ છે. ત્યાં પુષ્પાંજલિ અર્પણ કરવાનો કાર્યક્રમ યોજાયો હતો. આ પ્રસંગે ચારુતર વિદ્યામંડળના અધ્યક્ષશ્રી તથા સીવીએમ યુનિવર્સિટીના પ્રમુખશ્રી એન્જિ.ભીપુભાઈ બી. પટેલ, માનદ્ સહમંત્રીશ્રીઓ શ્રી રમેશ તલાટી, શ્રી વિશાલ એચ. પટેલ. સીવીએમ યુનિવર્સિટીના પ્રોવોસ્ટ ડો.હિમાંશુ સોની તથા ઈન્ચાર્જ રજિસ્ટ્રાર સુશ્રી અગ્નેશ્વરી અઢીયા, સુશ્રી વિનોદિનીબેન બી. પટેલ, કોલેજના આચાર્યશ્રીઓ/વડાશ્રીઓ, ચારુતર વિદ્યામંડળના કર્મચારીગણ ઉપસ્થિત રહ્યા હતા અને પૂ.ડો.સી.એલ. પટેલને પુષ્પાંજલિ અર્પણ કરી હતી.

॥ प्रवास-निबंध ॥

शाकुरा वृक्षोनी छायामां - ज्ञापानमां

उंकेश ओज्जा

आपणें त्यां कडेवायुं छे के 'ज्जव्यां करतां ज्जोयुं भलुं' अेटले के जगत ज्जोवानो प्रयत्न माणसे करतां रडेवो ज्जोईअे. जुदा जुदा प्रकारना लोको, स्थणो, संस्कृतिओ, परंपराओ, संस्कार, रहन-सडननी पद्धतिओ वगैरे विशे तो ज्ज ज्ञापणा मणे.

अमे २८ मार्चथी ८ मी अप्रिल दरम्यान ज्ञापानना प्रवासे इलेर्मीगोनी येरीब्लोजम टूरमां जई आव्यां. आ समय येरी वृक्षोनां इलो पीलवानो छे. आप्पा ज्ञापानमां ठेर ठेर आ वृक्षोनां दबदबो आ ऋतुमां माणवा मणे छे. त्यांना लोको अेने 'शाकुरा' वृक्षो कडे छे. अेमनी संस्कृतिमां आ वृक्षोनुं आगवुं मडत्त्व छे. अमे पण अे नजरो लरपूर माणयो.

ज्ञापाने आपणने लांबा गाणानी व्याजमुक्त लोनथी बुलेट ट्रेन आपी छे. प्रवास दरम्यान अमे पण तेमां बे वषत बेठां. बेसतां पूर्वोरो रोमांय कंई लांबु टक्यो नडि. कारण मात्र अेटलुं ज्ज हतुं के 'शिनकानसन' तरीके त्यांनी भाषामां ओणभाती आ छार्थस्पीड ट्रेन मात्र २५० की.मी.नी उडपे याली रडी हती. आपणें त्यां हजु तो अे प्रोजेक्ट याली रह्यो छे अने लोकोना मनमां घणो घणो रोमांय छे. त्यांथी व्यवस्था, गाडीनी स्थिति वगैरे आपण्णायी सारां ह्योय अे तो स्वाभाविक हतुं.

ज्ञापानने आपणें अधा 'उिगता सूर्यना देश' तरीके ओणपी छीअे. सवारमां साडा यार-पांय वागे त्यां अजवाणुं थई जतुं हतुं पण तेथी करीने त्यां हिवसनुं काम कंई वडेलुं शड् थतुं न ज्जोयुं. ज्ञापान जवाणामुषीना पर्वतोनाो देश छे. माउन्ट रोको पर जईने ठेकठेकाणें नीकणता सड्करना धुमाडा पण ज्जोया. माउन्ट इयुजी अने तेनुं दर्शन अर्डीना लोको माटे पवित्र मनाय छे. अेना लेवल त्रण सुधी जईने तेने ज्जोवानो प्रयत्न कर्यो. शियाणामां त्यां भरइ ज्ज भरइ ज्ज ह्योय छे. अप्रिलनी शड्आतमां पण अमे भरइना गव्यां दबाईने क्यांक क्यांक पडेलां ज्जोयां.

ज्ञापाननी धरती अवार-नवार धूज्ज उीठे अेवी छे. अेटले के वारंवार धरतीकंप थाय अेवो आ प्रदेश छे. तेम हतां त्यां उींथी ईभारतो, सुंदर रस्ताओ, संप्याबंध पुलो अने असंप्य भोगदां छे. जेमने डिजाईनमां रस ह्योय अेवा लोकोअे अयूक ज्ञापाननी मुलाकात लेवी ज्जोईअे अेम मने लाग्युं छे. धरतीकंप सामे टकी शके अेवी सावयेतीओ अंगेना नियमो सरकारे तैयार कर्या छे, ते मुज्जब बांधकाम थाय छे. अेटले अमे क्यांय कोई पडी गयेलुं मकान के तिराडोवाणी ईभारतो न ज्जोई. नसीब सारुं के अमने तो प्रवास दरम्यान षबर ज्ज न पडी के अमे धरतीकंप थई शके अने थाय छे अेवा विस्तारमां इरी रह्या छीअे !

प्राचीन ज्ञापान साम्राज्यवादी अने विस्तारवादी हतुं. अेनी वृत्ति आजुभाजुना प्रदेशो युद्ध करीने हडप करी लेवानी हती. नाना देशो तो ठीक पण चीन-रशिया साथे पण तेणो युद्धो करेलां अने विजय मेणवेलो. तयारे ल्भारतना लोको ज्जोरमां आवी गयेला के ज्ञापान ज्जो चीन-रशियाने हरावी शके तो ल्भारत ईंग्लेन्ड सामे तो ज्जोती ज्ज शके ! अे समयगाणो १८०५ नो हतो.अंग्रेज्जोअे अे माडोल समज्जने ज्ज अंगणना ल्भगला करेला. तयारे अंगलंग विरुद्धनी यणवण उीळी थयेली.

हीरोशीमा अने नागाशाकी बे ज्ञापानना मुष्य शहरो जेना पर बे-यार हिवसना अंतरे ओगष्ट १९४५मां अमेरिकाअे बीज्ज विश्वयुद्ध दरम्यान अणुबोम्ब इकेला. आ पूर्व ज्ञापाने अमेरिकाना ताबाना अंदर पर्वतारोहको पर अयानक ह्युमलो करी ज्जोत मेणवेली. परिणाम बहु सारुं न आव्युं. अणुबोम्ब वेठ्या पछी ज्ञापानने अमेरिकानी शरणागति स्वीकारवी पडेली !

अमे बोम्बवर्षामां लग्न अनेली अेक ईभारत, जे स्मृतिरूपे ज्जणववामां आवी छे, ते ज्जोई. आवी लयंकर हिसानी दुःख याद समावतुं विशाण म्युजियम पण ज्जोयुं. पथ्थर हदयना ह्योय तो तेने पण पीगणावी दे अेवी तस्वीरो, विगतो, हकीकतो, स्मृतिओ तेमां सयवायेली छे.

ज्ञापान आज्जे शांतिवादी देश गणाय छे.

પોતે ઉદ્યોગ અને ટેકનોલોજી ઉપરાંત સંરક્ષણક્ષેત્રે પણ સક્ષમ હોવા છતાં મોટું લશ્કર રાખતો નથી કે અણુબોમ્બ ધરાવતો નથી. ત્યાંથી પ્રજા અત્યંત કર્મઠ, નિષ્ઠાવાળી અને કાર્યદક્ષ ગણાય છે. દેશાભિમાન તો તેમની પાસેથી શીખવું પડે. દેશ-વિદેશના પ્રવાસીઓ જાપાનમાં આવતા રહે છે. છતાં અહીંના લોકો બહુ ઓછું અંગ્રેજી જાણે છે. પરિણામે પુષ્કળ મુશ્કેલીઓ સંવાદની ઊભી થાય છે. ગુજરાતી અને ભારતીય ભોજન પીરસનારા રેસ્ટોરાં મળી આવે છે. એટલે એ બાબત ચિંતાનો વિષય નથી (જો કે અમે તો રસોઈયા સાથેની ટૂરમાં ગયાં હતાં)

જાપાનમાં જૂના કિલ્લાઓ છે, શાહી મહેલ છે, સંગ્રહાલયો છે, શિન્ટો અને બૌદ્ધ ધર્મના સ્થાનકો છે અને ચૌદ જેટલી યુનેસ્કોએ જાહેર કરેલી હેરિટેજ સાઈટ્સ પણ છે. ત્યાંના મોટા પાર્ક અને તેમાં થતી રોશની આહ્લાદક છે. પ્રવાસીને નાતે અમે દરિયાઈ કૂઝમાં બેઠાં, કેબલકારમાં બેસી ઉપર ગયાં અને વોટર કેનાલમાં નૌકાવિહાર પણ કર્યો. કોબેમાં એક જૈન મંદિર છે તેની પણ મુલાકાત લીધી.

જાપાન પશ્ચિમી દેશો કરતાં કોઈ બાબતમાં સહેજ પણ ઊતરતું નથી. પબ્લિક ટોયલેટ્સ જેને અહીં વોશરૂમ્સ કહે છે તે પણ વિપુલ માત્રામાં છે. કોઈક શહેરમાં તો અમે ટ્રામ પણ ફરતી જોઈ. મેટ્રો અને રેલ્વેની જાળ (નેટવર્ક) વિશાળ છે. ઇલેક્ટ્રોનિક ઉદ્યોગમાં જાપાનની કંપનીઓ સરસાઈ ભોગવે છે

અને ઓટોમોબાઈલ ઉદ્યોગમાં તે બેજોડ છે. તે આપણે જાણીએ છીએ.

જાપાન પાસેથી આપણે શું શીખી શકીએ ? સૌથી પહેલા તો સફાઈ, સમયપાલન અને કાર્યનિષ્ઠા. આપણામાં આ ત્રણેય આવતાં નથી, તેથી દેશ બદનામ થાય છે. કુદરતને પૂજવાની સાથોસાથ તેની સામે સંઘર્ષ કરીને જાપાન અડીખમ ઊભું છે. હજારો ટાપુઓ ધરાવતા પ્રશાન્ત મહાસાગરમાં આવેલો આ ટાપુ અનેક રીતે રમણીય છે. ઓસાકા એરપોર્ટ જમીનના અભાવે દરિયા પર તૈયાર કરવામાં આવ્યું છે. ત્રણ દાયકાથી એ કાર્યરત છે. પરંપરા અને આધુનિકતાનો સમન્વય કરતાં જાપાનને સારું આવડે છે. જૂના અને શાશ્વતમૂલ્યોને વળગી રહેવામાં તે ગૌરવ અનુભવે છે. પશ્ચિમનો અમેરિકી પવન ત્યાં ન ફૂંકાયો હોય એવું તો ક્યાંથી બને ? જાપાન પોતાની મર્યાદાઓ અને શક્તિ સાથે એનો સામનો કરી રહ્યું છે.

અમને ખૂબ આશ્ચર્ય એ છે કે સ્ટ્રોબરીના ફાર્મ સુધી અમે ગ્રામીણ જાપાનમાં ગયાં છતાં ક્યાંય દૂર-સુદૂર પણ પ્રાણીઓ કે પંખીઓ જોવા ન મળ્યાં. માત્ર આપણાં પરિચિત કબૂતર-કાગડા ક્યાંક ક્યાંક નજરે પડ્યાં. જાપાન જાણવા-માણવા જેવો દેશ છે.

દ, સ્વાગત સીટી, મુ.પો. અડાલજ-૩૮૨૪૨૧,
(મો) ૯૭૨૫૦૨૮૨૭૪

॥ વિદ્યાવૃત્ત ॥

ગો.જો.શારદા મંદિર (માધ્યમિક વિભાગ)ની વિદ્યાર્થિનીઓ માધ્યમિક શિષ્યવૃત્તિ પરીક્ષામાં મેરિટમાં આવી

ચારુતર વિદ્યામંડળ સંચાલિત ગો.જો. શારદા મંદિરની ત્રણ વિદ્યાર્થિનીઓએ રાજ્ય પરીક્ષા બોર્ડ, ગાંધીનગર દ્વારા લેવાયેલ માધ્યમિક શિષ્યવૃત્તિ પરીક્ષામાં શ્રેષ્ઠ ગુણાંક મેળવીને ઉત્તીર્ણ થઈ મેરિટમાં સ્થાન મેળવીને શાળાનું ગૌરવ વધારેલ છે. દરેકને સરકારશ્રી તરફથી ૧૦૦૦/-રૂા. શિષ્યવૃત્તિ મળવાપાત્ર છે. જેમાં કૃપા જગૃતકુમાર પટેલ આણંદ જિલ્લામાં ચતુર્થ સ્થાન તથા આણંદ તાલુકામાં પ્રથમ સ્થાન પ્રાપ્ત કરેલ છે. સાક્ષી શ્રેયસકુમાર પટેલે આણંદ તાલુકામાં છઠ્ઠો ક્રમ અને પ્રાંજલ નિતિનકુમાર પીઠડિયાએ આણંદ તાલુકામાં સાતમો ક્રમ પ્રાપ્ત કરેલ છે. પરીક્ષા આપવા માટે શાળાના શિક્ષક શ્રી નવીનભાઈ બરંડાએ વિદ્યાર્થિનીઓને માર્ગદર્શન અને પ્રોત્સાહન આપ્યું હતું.

તેઓને ઉજ્જવળ સિદ્ધિ બદલ ચા.વિ.મંડળના ચેરમેનશ્રી ભીખુભાઈ બી. પટેલ, વાઈસ ચેરમેન મનીષભાઈ પટેલ, મંત્રીશ્રી ડો.એસ.જી.પટેલ તથા શાળાના ઈન્ચાર્જ આચાર્યા કેતનાબેન પરમારે અભિનંદન પાઠવી આનંદની લાગણી વ્યક્ત કરી છે. તથા શાળા પરિવાર ઉજ્જવળ ભવિષ્ય માટે શુભેચ્છા પાઠવી છે.

॥ ચરોતરની લોકવાર્તા ॥

એક અહંકારી મોચીની વાત

સંકલન : ચતુર પટેલ

પાંચેક હજારની વસ્તીવાળું એક ગામ. આ ગામ પાછું એક જાણીતા શહેરની નજીક. આ ગામમાં ઉજળિયાતોની વસ્તીનું પ્રમાણ ત્રીસેક ટકાનું. જેમાં કડવા પટેલો, વાણિયા, બ્રાહ્મણો, બારોટ વગેરે. જ્યારે બાકીની વસ્તીમાં ચાલીસ ટકા દરબારોનાં ઘરો અને બાકીના વધેલા ત્રીસ ટકામાં દરજી, મોચી, સુથાર, લુહાર, બારૈયા, રબારી, હરિજન, ચમાર, વણકર અને બે પાંચ ઘરો સલાટનાં અને ખાસ્સાં પચાસેક ઘરો દેવીપૂજકોનાં.

એક એવી વાયકા હતી કે આ ગામમાં વસનાર વ્યક્તિ કોઈ પણ જ્ઞાતિનો હોય, કદાચ હાથેપગે હોય કે મજૂરી કરનાર ઉભ્મડ હોય, સૌ પોતપોતાની રીતે સુખી હોય. બહુ ખણખોદ કરતાં એવી ખબર પડેલ કે એક અલગારી મોટા સંત-માત્મા; સોએક વરસો પહેલાં, ફરતે ફરતે આ ગામમાં આવેલા. ગામની ઉગમણી કોર, મોટું તળાવ, ને ગોચર. ગોચરની જગ્યા ઘણી મોટી. તળાવના કિનારે વડનાં બેચાર તોતિંગ ઘટાદાર વૃક્ષો. પહેલાનાં જમાનામાં ગમે તે ગામની મુલાકાત લ્યો. તો તમને ગામમાં, નાના મોટા વડ, પીપર, પીપળો, કે લીમડાનાં વૃક્ષો અવશ્ય જોવા મળે.

આ ગામમાં વડનાં ત્રણ મોટા વૃક્ષોની ઘટા વચ્ચે ભોળાશંભુનું દેરું. આ મા'દેવજીનું નામ 'મનકામેશ્વર'. પેલા સંતે આ વડ નીચે ત્રિશૂળ રોપી પડાવ નાખ્યો. આ મા'દેવની પૂજા કરવા સવાર-સાંજ કોક કિરપાશંકર બ્રાહ્મણ નિત આવે. ગામ આ પૂજારીને, સેવા-પૂજા દીવો-દેશી કરવાનું મહેનતાણું આપે. શ્રાવણ માસના છેલ્લા સોમવારે અહીં મોટો મેળો ભરાય.

આ લંગોટ અને ત્રિપુંડધારી મહારાજને એકાદ વરસના વસવાટ પછી રક્તપિત્તનો રોગ, હાથે-પગે લાગુ પડ્યો. બેએક વરસમાં તો, હાથપગનાં

આંગળામાંથી ગંધાતું પરુ વહેવા માંડ્યું. આંગળીઓ ખરવા માંડી. પસવાળા ભાગમાંથી માથું ફાટી જાય એટલી ગંધ મારે. ગામમાં એક વૈદ્યરાજ રહે. આ સાધુબાપાના એક અડંગ સેવક રાંમદા પટેલ અને એક બારૈયા કોમનો અમરસંગ. આ બેય બાપજીના ઘા રોજ ધોવે, સાફ કરે, વૈદ્યે આપેલ દવા ચોપડે, ઉકાળા પાય, લગભગ ત્રણેક વરસની લાગલગાટ સેવા ને દવાદારૂ આપ્યા પછી સંતને સારું થઈ ગયું અને એક રાતે ગામના લોકોની સભા ભરી એવા આશીર્વાદ આપ્યા કે 'આ ગામમાં રહેતું સૌ કોઈ એ પછી ગરીબ હોય કે તવંગર, બધાય ખૂબ સુખી રહેશે. કોઈ ભૂખ્યો નઈ રહે. આ ગામમાં ક્યારેય દુકાળ નહીં પડે, આપસમાં ઝઘડો નઈ થાય અને અને જ્યાં સુધી લોક સંપીને રહેશે અને પૂરી આસ્થાથી મનકામેશ્વર મા'દેવની પૂજા કરશે. તઈ લગી ગામ સુખી થશે. ધન-ધાનથી ભરપૂર રહેશે.'

એ રાતના લોકોએ ઉત્સવ મનાવ્યો. પરંતુ બીજા દિવસે સવારે ગામ આખાને ખબર મળી કે એ સંત ગાયબ થઈ ગયા છે અને આ ગામ છોડીને નીકળી ગયા છે.

આ ગામમાં મોચીઓનાં ખાસ્સાં ત્રીસેક જેટલાં ઘર. આ બધા મોચીઓ, એ જમાનામાં દેશી ચામડાંનાં ચંપલો, સપાટો, વાધરીવાળા જોડા, મોજડીઓ, એડીવાળાં પગરખાં બનાવે. એ અરસામાં આજની જેમ કૂમ કે ફોમ લેધર કે રંગીન ચામડાં મળતાં નહીં. અહીંના કારીગરોનાં પગરખાં, સપાટો, ચંપલા, જોડાં ફરતાં ગામોમાં પ્રખ્યાત. જોડાનું સિલાઈકામ એવું કરે કે પહેરનાર થાકી જાય પણ પગરખાં તૂટવાનું નામ ના લે. એ સમામાં આ ગામના મોચી અને ચમારોની જુગલબંધી એવી હતી કે તેમણે ચાડમા ઉપર કુદરતી વનસ્પતિજન્ય લાલ, પીળો, કાળો કે ભૂખરો રંગ ચઢાવવાની આછી-પાતળી શોધ કરેલી.

મને યાદ છે કે મારા ગામમાં ચમારવાસ હતો. ત્યારે ગામમાં ગાયો, ભેંસો, બળદો, ઘેટાં-બકરાં પાળવાનો મહિમા. કોઈ પણ જાનવર મરી જાય. એટલે ગામના ચમારો એ મરેલ જાનવરને

ગાડામાં નાખીને ખેંચી, અમારા ગામના ચરામાં લઈ જાય ત્યાં ચામડું ઉતારી લે. આ મરેલા ઢોરના ચામડા પર ઘણી રૂંવાટી હોય, ભેંસ, ઘેટાં, બકરાંના ચામડા પર કાળા... કે ઘોળા-ભૂખરી જાડા, મોટા વાળનો જથ્થો હોય. આ વાળ ખેરવી નાખવા પડે.

આ ચમારો, ઢોરના પોલા શિંગડાને અડધેથી કાપી નાખે. એ વળાંકવાળું હોય. પાતળો છેડો બંધ હોય. એના બેય છેડા એક વાધરીથી બાંધે અને કાંડે લટકાવી ચરામાં જાય. જોડે વાંસની વાંકી કઠણ નક્કર દંડી હોય. આ ચમારો એ રૂંવાટી કે વાળ ખેરવવા, આંકડાના દૂધનો ઉપયોગ કરે. એ વખતે અને આજેય ચરામાં આંકડાનાં ઝુંડ ઘણી સંખ્યામાં જોવા મળે. આ કુશળ ચમાર આંકડાની ડાળખીની ટોચ - શિંગડાના પોલા ભાગ પર મૂકી એને ડંડીથી ખૂંદે અને ડાળખીમાંથી વહેલું આંકડાનું દૂધ એકઠું કરે. બપોર સુધીમાં તો ખાસ્સું અડધો-પોણો શેર દૂધ એકઠું થઈ જતું. આમાં કદાચ આંગળું પાણી ઉમેરતા હશે. પછી આ દૂધ, રૂંવાટીવાળા ભાગ પર ચોપડી દે અને એકાદ બે દિવસ વાળીને મૂકી રાખે. એટલે બધી રૂંવાટી કે વાળ ખરી પડે.

આ પ્રક્રિયા પૂરી થયા પછી આ ચામડાને, કુંડમાં પાણી ભર્યું હોય. એમાં દેશી બાવળિયાની લાલાશ પડતી છાલ, એનો સાવ ભૂકકો કરી પાણીમાં નાખે. બાવળિયાની એ છાલમાં તાલ-ગેરુઆ કે તપખીરિયા રંગનું 'ટેનીન' નામનું કુદરતી પિગમેન્ટ હોય છે. આમાં ચામડું નાખે અને પાંચ-છ દિવસ એ પાણીમાં ડૂબાડી રાખે. રોજ સવાર-સાંજ આ ચામડાને ઉપર તળે કરે.

આ પ્રક્રિયાને ચામડું પકવવાની રીત કહે. અઠવાડિયા પછી આ ચામડામાંથી ગંધ જતી રહે. વળી, થોડો આછો પાતળો રંગ ચઢી જાય. ઘણી ફેરા આ આછા રંગવાળા ચામડાને હળદરવાળા પાણીમાં, કે બીજા કુદરતી ફળોના રંગમાં નાખતાં. વિવિધ રંગનું ચામડું મળે. દેશી ભાષામાં ચામડું કમાવવાના નામથી ઓળખાતું આ બધું મારા વડવાઓએ કરેલી વાતોનું અનુમાન છે. ક્યાંય વિગતદોષ હોય તો ક્ષમા કરશો.

આ ગામમાં એક વડીલ મોચી હતો. આપણે સુગમતા ખાતર એને જેઠા મોચીના નામથી ઓળખીએ. આ જેઠો મોચી તમામ પ્રકારનાં પગરખાંનો કુશળ અને કાબેલ કારીગર. ફરતા ગાળામાં એનાં બનાવેલા પગરખાં પહેરવા લોકોની લાઈન લાગે. પડાપડી કરે. એનાં માપ પ્રમાણે સીવેલા બૂટ, ચંપલ, મોજડી, સપાટો, ઊંચી એડીનાં જોડાં પહેરનારના પગમાં ચપોચપ બેસે. પહેરનારને મજા પડે. પગે ક્યાંય નડે નઈ અને પગમાં અદ્ભુત ફીટ બેસી જાય. વળી એટલાં જ હલકાં હોય. પહેરનાર છગછગાવીને દોટ મૂકી શકે. દોડી શકે, થાક્યા વગર.

આ જેઠાને પાંચ છોકરા ને ત્રણ છોડીઓ. પાંચે દીકરા જોડા સીવવામાં પાવરધા. એમાંય વચેટ કાન્યો તો, બાપથીય ચાર ચાસણી ચઢે એવો. ભાત-ભાતની ડિઝાઈનના જોડા-ચંપલ બનાવે. લાંબી ચાંચવાળા, પહોળા, મોંવાળા, ચંપલોના શેપ એવા આકારના આપે કોઈ નવી પરણનાર કન્યા રાજના રેડ થઈ જાય. એના કારણે ફરતા પરગણામાં, જેઠા મોચીનાં પગરખાંના સિક્કા પડે. નવા ઘરાકને પાંચ-પંદર દા'ડાના વાયદા પછી જ પગરખાં મળે. લગન ગાળામાં આ જેઠો મોચી પંદરથી પચ્ચી દા'ડા પછી પગરખાં આપે. માપ પ્રમાણે જેઠો સોલને ઉપરનો ભાગ કાપી આલે. છોકરાંઓ સીવે.

આ કારણે જેઠાના ઘરમાં પૈસાની છના-છની. ઘરાકોનો તડાકો પડે. જેઠાની આવક એટલી વધી ગયેલી કે મોચીવાડામાં એની ત્રણ દુકાનો. આગવું ડેલીવાળું મોટું ઘર. એના જોડાંની ખપતના કારણે એનામાં અહંકાર આવી ગયેલ. એના મનમાં એવું ઠસી ગયેલ કે આખા પંથકમાં મારા જેવો અને મારી બરોબરી કરી શકે એવો પેદા થયો નથી ને થશે પણ નહીં. એની પ્રગતિનો સૂર્ય મધ્યાહ્ને હતો. એટલે ઘણી વખત એટમાં આવી જઈને કહેતો કે 'ફરતાં સો ગામમાં એકેય મોચકું મારી બરાબરીમાં તો શું પણ મારા પેગડામાંય પગ ના મેલી હકે !'

દરેક માણસને, પોતાની ચડતીમાં, પોતાના ધીકતા ધંધાની લખલૂટ આવકના કારણે મદ આવી

જાય. છાતી ફૂલી જાય અને એ જમીનથી પાંચ વેંત અધર ચાલે. જેઠાની કમાન છટકી ગયેલ. મનમાં તોર ચઢી ગયેલ. ગુમાન એટલું વધી ગયેલું કે, લોક કે'તું કે એ ભલભલાનું અપમાન કરી મેલે. એની જીહ્વા કરનારને પગમાં બેસવા દે. પરંતુ બાકીના મોચીઓને એ દાદ ના આપે. સામે મળે, કે ઘરે કશા કામે કે કશા પ્રસંગે નોંતરું દેવા આવે તો જરાય માન ન આપે. તુમાખી એટલી વધી થયેલી કે, બીજા નાત ભાઈઓની કોઈ ગણતરી જ નહીં. ઘણી વખત પોતાનો રોફ પાડવા કોઈને ઉતારી પાડે, મોં તોડી લે. જે મોચીઓ એનાં ભરપેટ વખાણ કરે. પગચંપી કરે. એમની કુશળતાની ભૂંગળો વગાડે એને જરાક દાદ આપે. બાકીના તો તણખલાની તોલે. જેઠો ફૂલણજી કાગડો બની ગયેલો. એના ખાસ ચાર-પાંચ ચમચા-ઓને, પોતાને ત્યાં આવેલ ઘરાકોનાં જોડા સીવવા પાછલે બારણે આપી દે !

હવે આ જેઠાનું અભિમાન સાતમા આસમાને પહોંચ્યું' તું બધા, એની ઉધ્ધતાઈનો ભોગ બનેલા, કેટલાયનું અપમાન કરેલ. સૌને આ જેઠો આંખના કણાની જેમ ખૂંચે. બરાબરનો બદલો લેવા, ટાંપીને બેઠા રહે. એમના સમાજમાં સૌ જેઠાની તુમાખીથી વાજ આવી ગયેલા. સૌ ચેંચે-પેંપે એવી ચર્ચા કરે કે..

‘અલ્યા, અભેમાન તો રાજા રાવણનુંય ન'તું રહ્યું તો આ જેઠિયાનુંય નઈ રે' ! એક દા'ડો... ભોંયમાં ટાંઢિયા ના ઘહે તો મને ફટ્ટ કેજે.'

તો બીજો એવુંય કે',

‘ભઈ, ચડતી પછી પડતી. ભલ ભલા રાજા-મા'રાજાનોય સૂરજ આથમી જતો ઓય છે. તો આ બે બદામના જેઠિયાની શી ગણતરી ? એટલે તો કે'વતમાં ક્યું છે કે:

‘સગાં દીઠાં મેં શાઆલમમાં ભીખ માગતાં રસ્તે.’ જ્યારે ખૂબ આવક થતી હોય. ધંધામાં પોતાની કુશળતાનો ડંકો વાગતો હોય એટલે ઈચ્છા ન હોય તો પણ ગુમાન આવી જતું હોય છે. આ ગુમાન એની સાથે તુમાખી અને તોછડાઈ લેતું આવે. એમાંય જ્યારે કોઈપણનો સૂર્ય મધ્યાહ્ને હોય, પાંચમાં એ

પૂછાતો થાય ત્યારે એની જીહ્વા કરનાર ટોળું હાજર થઈ જાય છે.

મોચી-સમાજમાં ગમે તેને ત્યાં પ્રસંગ હોય, વીવા-વાઝમ આવે એટલે જેઠા મોચીના કુટુંબને નોંતરું પહેલું દેવું પડે, જો પછી મળે તો જેઠાનું કુટુંબ એને ત્યાં જાય નહીં એટલું જ નહીં, જેઠાના ગુસ્સાનો ભોગ થવું પડે. અને ઢગલો ગાળો ખાવી પડે. ગરીબ મોચીને ત્યાં એ જાય જ નહીં. અને જાય તોય એના પર ઉપકાર કરતો હોય એવું દેખાડે. પોતે અકડુ સ્વભાવનો, એટલે મોં મચકોડ્યા વગર રહે જ નહીં.

આ કારણે એ ગામમાં યુવા મોચીઓને આ જેઠાનું આવું તુંડમિજાજી વર્તન ખૂબ કઠે. બધાય એનો બદલો લેવાની તાકમાં. તક આવ્યે પાઠ ભણાવાનો ઈરાદો.

એવામાં આ જેઠાની માનું અવસાન થયું. એટલે બધા યુવાનો અને સૌ કોઈએ મૈયતમાં ન જવાનો મક્કમ નિર્ધાર કર્યો. આ યુવાનોના માનીતા વડીલ ડાયાકાકા. બધાય ભેગા થઈને વાત છતી ના થઈ જાય એમ, એકાદ-બે એમ સૌ એમને ઘેર ભેગા થઈ ગયા. સૌએ એકી અવાજે જાહેર કર્યું કે ડોશીની સ્મશાનયાત્રાનો બહિષ્કાર કરવો અને હુંવારાંથી માંડી બારમા તેરમામાંય એ બાજુ કોઈએ ફરકલુંય ના મારવું. સૌએ ધીમા પણ તાર સ્વરૂપે એકી અવાજે કહ્યું:

‘ડાયાકાકા, જેઠિયાને પાઠ ભણાવવાનો આથી રૂડો મોકો નઈ મલે. એનું પાણી ઉતારી પાડીએ. એની મા મરી ગઈ છે. એટલે કોઈએ શમશાનમાં ડોશીને ઊંચકીને બાળવા નઈ જઈએ. જોઈએ તો ખરા કે આપડા વગર એ અરથીને કોણ ઊંચકીને જાય છે. કાકા, આ મોકો ના જવા દેવાય. એની ચરબી ઉતારવી પડે. બવ ઊંચી ચડી છે તે એને કૂડાંભેર ગોઠણીયે પાડવી પડે.’

તો એક બીજા વડીલેય આ વાતમાં ટાપસી પૂરતાં કહ્યું કે: ‘ડાયાકાકા ! આ હવની વાત હાચી છે. આજ લગી એણે આપણ હોંને પગમાં ગોલવાનું જ બાચી રાખેલ. માટે, એને નાકલેટી તાણ્યા વગર જવું નહીં.’

બધાંને ચૂપ થઈ જવાનો ઈશારો કરતાં ડાયો બોલ્યો: ‘તમને સમો પારખતાંય નહીં આવડતું. કોઈના મોતનો મલાજો રાખવો પડે. મને ખબર છે કે એને પાઠ ભણાવવો જ છે. ફરી એવી તોછડાઈ ને તુમાખી કરવાની ખો ભૂલી જાય. ઓલ્યા પૈસા તો વેઠિયાને ઘેરેય હોય છે. પણ આવ્યો આ જેઠિયો અલકા પેટનો. બધું ભૂલીને ડોશીને બાળી આવીએ. મારી પાંહે એવો આઈડિયા છે કે.. એને ગંધ ના આવવી જોવે.’

‘શી કરામત છે એ છતી કરો !’ એક ઉતાવળિયા યુવાને પૂછ્યું.

‘તું ચૂપ રે, વખત આયે સોગઠી મરાય. પૈસાના જોરે એ આપણ બધાંને ભાજીમૂળા હમજી બેઠું છે. અલ્યા ઘરમાં ખેડૂકી (પૈસામાં) થતાં, આ જેઠિયું અને એનાં પાંચેય નૈડાં ફાટીને હરેરે ચઢી જ્યાં છે. મારાં બેટા ભોંયથી અધ્ધર હેડે છે.’ ખભે ખેલ નાંછીન, ઉપડો એને ઘેર !’

એ પછી એ ગામનો આખો મોચી સમાજ, જેઠા મોચીના બારણે ડોશીની સ્મશાનયાત્રા રંગે ચંગે પતાવી ઘેર આવી હાથ-મોં ધોઈ કોગળા કરી, મહાદેવ મંદિર દર્શન કરી પાછા જેઠાના આંગણે સૌ ખડકાઈ ગયા. બધાયે છૂટ્ટા મોંચે મરનાર ડોશીનાં વખાણ કર્યાં. અને જેઠા મોચીના કુટુંબની આન-બાન અને શાનનાં નગારાં વગાડ્યાં. આ સાંભળી જેઠાની કહો તૂટવા માંડી. પોતાનાં ગુણગાન અને વખાણ સાંભળી જેઠાના ગુમાનનો ડુંગર ઊંચો અને ઊંચો વધતો ગયો.

બીજા દા’ડે ડોશીનાં ફૂલાં પધરાવા મહિસાગર નદીએ, પાંહપંદર યુવાનો જોડે ગયા. પછી ચોથા દા’ડે ‘હુંવારાં’ ઉતારવાનું પત્યું. એક સાંજે, સૌ જમી પરવારીને એના આંગણામાં પાથરેલી મોદમાં બેઠા હતા. ત્યારે અગાઉના પ્લાન પ્રમાણે ડાયાકાકાએ શરૂઆત કરેલી.

‘જેઠામોટા, ડોશીમા તો હરગે (સ્વર્ગે) પોંચી જ્યાં, અવે બારમા-તેરમાનો શો વચાર છે ? તમે કઈ ફોડ પાડો તો આગળનો પ્લાન હમજાય.’

‘જુઓ ભઈ, પરહુની કિરપાથી મારે ઘેર ખાંપ્યે ખૂંટે એવું નહીં, એટલે મારે તો ડોશી પાછળ જાંહાં-તાંહાં કરવાં છે.’

‘હવે જેઠાભઈ, એવું કંઈ કરો કે ફરતાં ગામોમાં ડંકો વાગી જાય, અન તમારા નામની ધજા ફરકતી રે.’

‘અલ્યા, તમે હૌ ચૂપ બેહો. જેઠાભાઈ, તમારાં આ કરસન બા એટલે કરસન બા, ભગવાનનું માણહ. આપડા આ મોચી વાડમાં એમનો જોટો ના જડે. એમની પાછળ બારમા તેરમાંનું કશુંય વચાર્યું હશે જ તમે ?’ આમેય ફરતા ગામોમાં તમારા નામનો ડંકો વાગે. બોલો શો ઈરાદો છે ?’ ડાયામોચીએ પાનો ચઢાવવાના ઈરાદે વાત નાંખી.

‘ડાયલા’ પરહુની કિરપાથી મારી પાંહે બધુંય છે. આપડી નાતમાં આજ લગી કોયે ચોરાસી ગામના મોચીઓને બોલાઈ નાત જમાડી નહીં. મારી ઈચ્છા ને તમન્નાય છે કે આ આપડાં ચોરાસી ગામના મોચી કટમને નોતરવાં ને ધૂમાડાબંધ ખવરાવવું, એવું બારમું કરવું છે.’

બસ મોટા, તમે કહ્યું એ હવા વીહ ને ઉપર બે પાણ્ય. તો આ ચોરાસીની ચિઢીઓ ચ્યારે લખવી છે ? ઝટ લખવી પડે તાર બધાં ગોંમે પોચી હકે’ ડાયામોચીએ વાત મૂકી.

‘ડાયલા, આ બધી જબાપદારી તારા માંથે જો પૈસા બેયને પેલાં જોઈતા, ગણતરી કરીન પોસ્ટકાર્ડ મંગાઈ લ્યો. અને આજ બપોર પછી, આઠ દસ જવાંનિયાંને ચિઢીઓ લખવાના કાંમે લટકાડી દો. ભૂલ થાય નઈ, ને એકેય ભાયાત નોતરા વગર રેવો ના જોવે. બધાંય ગોમનાં નામ-સરનામાંની નોંધ તૈયાર કરી દો. અને બે દા’ડામાં ચિઢીઓ લખવાનું પરોગ આવી જવો જોશે.’

એટલું બોલી જેઠો મોચી છાતી કાઢી ઘરમાં જતો રહ્યો. સૌ મોચીઓ નીકળીને ડાયાકાકાને ઘેર એકઠા થયા. ‘જુઓ, ચિઢીમાં, ચોરાસી કરે છે એમાં હાકેટમ નોંતરું અને આવવાના દિવસ, સમય અને લખનાર જેઠો મોચી એ બધું નક્કી થયું અને છેલ્લે

ચિઠ્ઠી પૂરી થયા પછી હું કહું એટલી બે લીટી લખવાની...આમેય જેઠાને વાંચતા આવડતું નહીં આ બે લીટી.. આ પરમાંણે લખવાની:

‘અમે મોચી, તમે મોચકાં, મોચી મોચામોચ,
સંપત ઓચ તો આવજો, નેકર કરજો કોચાકોચ’

આ બધી ચિઠ્ઠીઓ ચોરાસી ગામે ગામ પો’ચતી કરાઈ. સૌ ચિઠ્ઠી નીચે લખેલ લખાણ વાંચતાં જ છળી મર્યા. બધાંને એક જ વિચાર ચટકો ભરે કે એ મોચી અને અમે બધાં મોચકાં, વળી

॥ વિદ્યાવૃત્ત ॥

નલિની કોલેજનું ગૌરવ : ચારુતર વિદ્યામંડળ સંચાલિત નલિની-અરવિંદ એન્ડ ટી.વી.પટેલ આર્ટ્સ કોલેજના હિન્દી વિભાગના વિદ્યાર્થીઓ ભરતકુમાર યાદવ, પિનલ હઠીલા, આરતી મકવાણા, કુસુમ વિશ્વકર્મા અને હેત્વી જયસ્વાલે અનુસ્નાતક હિન્દી વિભાગ, સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટી, વલ્લભ વિદ્યાનગર ખાતે “હિન્દી સાહિત્ય વિવિધ આયામ” વિષય પર આયોજિત રાજ્ય કક્ષાના સેમિનારમાં સંશોધન પત્રો રજૂ કરી કોલેજનું ગૌરવ વધારવા બદલ કોલેજના આચાર્ય ડો. બી. એમ. પરમાર, હિન્દી વિભાગના અધ્યક્ષ ડો. ભરતસિંહ ઝાલા તથા નલિની પરિવારના સદસ્યોએ અભિનંદન પાઠવ્યા હતા.

આર.એમ.દેસાઈ કોલેજ ઓફ મ્યુઝિક એન્ડ ડાન્સ ખાતે વિનિત વિદાય તથા સંગીતનો કાર્યક્રમ સંપન્ન થયો : ચારુતર વિદ્યામંડળ સંચાલિત રમા-મનુભાઈ દેસાઈ કોલેજ ઓફ મ્યુઝિક એન્ડ ડાન્સ, વલ્લભ વિદ્યાનગર ખાતે આચાર્ય ડો. ધીરુભાઈ દેસાઈના અધ્યક્ષસ્થાને ૨૭ માર્ચ ૨૦૨૩ એ કોલેજના અંતિમ વર્ષના વિદ્યાર્થીઓને પુષ્પ આપી વિદાય આપી તથા પોતાના સંગીતના અભ્યાસની ઝલક રૂપે આ વિદ્યાર્થીઓએ પોતાની કૃતિનું સ્ટેજ પર્ફોમન્સ આપ્યું.

આચાર્યશ્રી તથા ગુરુજનોએ વિદાયની શુભેચ્છા આપીને આગળનું જીવન સંગીતમય બની રહે તેવા આશીર્વાદ આપ્યા.

કોલેજના જી. એસ. હર્ષ પટેલ તથા વાઈસ પ્રેસિડેન્ટ શ્રી મીત પાંડવ દ્વારા સુંદર આયોજન થયું.

સગવડ હોય તો આવજો. નઈતર, ચામડું કોચી ખાજ્યો.’

આવું અપમાન ભર્યું લખાણ વાંચી ચોરાસી ગામમાંથી એક જણ પણ આ તરફ ના ફરક્યો અને ગામના મોચીઓ પણ ન આવ્યા.

બધી રસોઈ બગડી. જેઠાના કુટુંબનો વટ ઊતરી ગયો. છેવટે જેઠાના સમસ્ત કુટુંબે ગામના કુટુંબીજનો ને ભાઈઓ પાસે નાકલીટી તાણી, કાન પટ્ટી પકડી માફી માગી. અને તેનો સઘળો અહંકાર ઊતરી ગયો.

ઋચા તથા કૃનાલે કાર્યક્રમનું સંચાલન કર્યું. અંતમાં મેઘનાબેને આભાર વિધિ સાથે કાર્યક્રમ સંપન્ન થયાની જાહેરાત કરી.

એરીબાસ કોલેજમાં પોસ્ટર પ્રેઝન્ટેશન યોજાયું: સીવીએમ યુનિવર્સિટી ઘટક એરીબાસ બાયોટેકનોલોજી કોલેજમાં એમ.એસસી. (ઈન્ટીગ્રેટેડ) બાયો-ટેકનોલોજી, માસ્ટર કોર્સ ઇન એપ્લાઈડ જિનેટિક્સ, માઈક્રોબાયોલોજી, બોટની, ઝૂલોજી અને બાયોટેકનોલોજીના છેલ્લા સેમિસ્ટરમાં અભ્યાસ કરતા વિવિધ શાખાઓના વિદ્યાર્થીઓએ પોતાના અભ્યાસના ભાગ રૂપે સમાજને ઉપયોગી બને તેવાં પ્રકારનાં સંશોધનો એરીબાસનાં અધ્યાપકોના માર્ગદર્શન હેઠળ કરી, અને ફાઈનલ ડિઝર્ટેશન રિપોર્ટ બનાવતા પહેલાં વિદ્યાર્થીઓ દ્વારા પોસ્ટર પ્રેઝન્ટેશન રજૂ કરવામાં આવ્યું હતું. પોસ્ટર પ્રેઝન્ટેશનનું આયોજન જ્ઞાન ફોરમ કન્વિનર ડો.ભક્તિ બાજપાઈ અને સંસ્થાના ઈન્ચાર્જ પ્રિન્સિપાલ ડો.નરેશકુમારના માર્ગદર્શન પ્રમાણે કરવામાં આવ્યું હતું. પોસ્ટર પ્રેઝન્ટેશન દરમ્યાન વિદ્યાર્થીઓએ કરેલાં સંશોધનોનો ચર્ચા-પરામર્શ ઈન્ચાર્જ પ્રિન્સિપાલ ડો.નરેશ કુમાર, સંસ્થાના અધ્યાપકો ડો.ભક્તિ બાજપાઈ, ડો.સ્વાતિ નારોલકર, ડો.શિલ્પા ગુપ્તે, ડો. જૈનાભાઈ ચૌહાણ, ડો.સંજયલાલ, ડો.નિશા દક્ષિણી, ડો.આરિફખાન, ડો.મુકુંદચંદ્ર ઠાકોર, ડો.સંદીપ ચોવટિયા, ડો.સુનીલ ખિસ્તી, ડો.ખુશાલ પટેલ અને ઉર્વિ દવે દ્વારા કરવામાં આવી હતી. વિષય તજજ્ઞોએ વિદ્યાર્થીઓ દ્વારા થતાં સંશોધનો સમાજને વધુને વધુ ઉપયોગી બની રહે તે અંગેનું માર્ગદર્શન અને પ્રોત્સાહન પૂરું પાડ્યું હતું.

॥ संस्था परिचय ॥

એમ.યુ.પટેલ ટેકનિકલ હાઈસ્કૂલ

ડો. શંકરભાઈ સોમાભાઈ પારગી

વલ્લભ વિદ્યાનગર જેવા અદ્વિતીય વિદ્યાકેન્દ્ર

- ની સ્થાપનાના પ્રેરણા પુરુષ એવા ભારત માતાના મહાન સપૂત, લોકનાયક, લોહપુરુષ તથા નૂતન આઝાદ ભારતના પ્રથમ નાયબ વડાપ્રધાન અને ગૃહપ્રધાન અને ચરોતરના મહાન સપૂત શ્રી વલ્લભભાઈ પટેલની સ્વ. ભાઈકાકાને અપાયેલી પ્રેરણાના બળથી ભાઈકાકા અને ભીખાભાઈ દ્વારા નવસર્જિત અને સ્વ.એચ.એમ.પટેલ, સ્વ.ડો. સી.એલ.પટેલ અને હાલ એન્જિ. ભીખુભાઈ પટેલ દ્વારા સતત નવપલ્લવિત રહેતા મહાન વિદ્યાકેન્દ્ર વલ્લભ વિદ્યાનગરના ૫૦ કરતાં વધારે સંસ્થાઓમાંનું આ સંસ્થા એક અંગ છે.

સંસ્થાના દાનવીર :

- પેટલાદ તાલુકાના નાર ગામના વતની સ્વ. મગનભાઈ ઉમેદભાઈ પટેલની ઉદાર સખાવતથી આ સંસ્થાની શરૂઆત થઈ.
- મૂળ નાર ગામના વતની અને ચેન્નાઈ ખાતે સ્થિત એવા કુટુંબના અગ્રણી સ્વ. મગનભાઈ ઉમેદભાઈ પટેલની ઉદાર સખાવતની આ સંસ્થાની સ્થાપના થઈ જેના પરિણામે છેલ્લા ૭૫ વર્ષમાં સેંકડો દાક્તરો, હજારો ઈજનેરો અને સફળ વ્યાવસાયિકો આ સંસ્થા દ્વારા તૈયાર થયા.
- આ દાતાશ્રીના પુત્ર શ્રી ચિમનભાઈ દ્વારા ન્યૂ વલ્લભ વિદ્યાનગર ખાતેના આઈ.ટી.આઈ. ઈન્સ્ટિટ્યૂટ માટે રૂ. દોઢ કરોડનું માતબર દાન પણ કરવામાં આવ્યું છે.
- દાતાશ્રીનું કુટુંબ ઉદાર, સૌજન્યશીલ અને ધર્મપરાયણ છે.

સંસ્થા પ્રત્યેનું ઋણ :

- શાળાના ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થી શ્રી ભાઈલાલભાઈ બાબરભાઈ પટેલ કે જેઓ રતનપુર, જિલ્લો

પંચમહાલના વતની છે. અને હાલ અમેરિકામાં સ્થાયી થયેલ છે. તેમણે એક કરોડ રૂ. કરતાં પણ વધારે દાન આપી સંસ્થા પ્રત્યેનું ઋણ અદા કરેલ છે. જેના થકી શાળાનું નવીનીકરણ કરવામાં આવેલ છે.

- આ ઉપરાંત શાળાના ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થી શ્રી યશવંતભાઈ એમ. પટેલ કે જેઓ હાલમાં જર્મનીમાં સ્થાયી થયેલ છે. તેમણે શાળાને ૧૦ કિલોવોટની સોલર સિસ્ટમનું દાન કરી સંસ્થા પ્રત્યેનું ઋણ અદા કરેલ છે.

શાળાની માહિતી :

શાળાનો ધ્યાનમંત્ર : “સા વિદ્યા યા વિમુક્તયે”

શાળાની સ્થાપના : ૧ જુલાઈ ૧૯૬૩

શાળાનો સ્ટાફ : શૈક્ષણિક : ૧૧+૧=૧૨

બિન શૈક્ષણિક : ૨+૨=૪

શાળાની સ્થાપનાનો ઉદ્દેશ્ય અને પરિચય :

- ચરોતરના અને રાજ્યના ગ્રામ્ય વિદ્યાર્થીઓના શૈક્ષણિક ઉત્કર્ષ માટે સ્થપાયેલ ઉચ્ચ અભ્યાસની વિદ્યાશાખાઓના પ્રાથમિક અને પૂરક શિક્ષણ માટે તેમજ વૈશ્વિક પરિવર્તનોની સાથે કદમ મિલાવવા તથા શૈક્ષણિક કારકિર્દી દરમ્યાન અને વ્યાવસાયિક, ઘરેલુ જીવનમાં અતિ સફળ નાગરિક પુરવાર થાય એવા વિદ્યાર્થીઓ તૈયાર કરવાના શુભાશયથી ચારુતર વિદ્યામંડળના અતિ દીર્ઘદષ્ટા સંચાલકશ્રીઓની પ્રેરણા અને માર્ગદર્શન હેઠળ વલ્લભ વિદ્યાનગરમાં સૌ પ્રથમ અને એકમાત્ર માધ્યમિક ટેકનિકલ શાળાનું સર્જન થયું.

શાળાની સિદ્ધિઓ :

- વર્ષ ૨૦૧૪માં કમિશ્નરશ્રી, શાળાઓની કચેરી, ગુજરાત રાજ્ય, ગાંધીનગર દ્વારા આયોજિત શ્રેષ્ઠ શાળાઓની સ્પર્ધામાં જિલ્લામાં બીજું સ્થાન પ્રાપ્ત કરી ટ્રોફી અને રૂ. ૧,૦૦,૦૦૦/- (એક લાખ રૂપિયા) નું ઈનામ પ્રાપ્ત થયું.
- ગુજરાત માધ્યમિક અને ઉચ્ચતર માધ્યમિક

શિક્ષણ બોર્ડ, ગાંધીનગર પ્રેરિત તથા આણંદ જિલ્લા શિક્ષણાધિકારી કચેરી આયોજિત “થર્ડ પાર્ટી ઇવેલ્યુશન” મૂલ્યાંકનમાં વર્ષ ૨૦૦૭-૦૮ માં આણંદ જિલ્લાની શ્રેષ્ઠ શાળા તરીકે પસંદગી થયેલ તે બદલ શ્રેષ્ઠ શાળા એવોર્ડ અને રાજ્ય સરકાર તરફથી રૂા. ૧૦,૦૦૦/- રોકડ પુરસ્કાર મળેલ છે.

- એસ.એસ.સી.માર્ચ-૨૦૧૬ માં શાળાના વિદ્યાર્થીઓનું પરિણામ ૧૦૦% આવતાં શાળાને “માનનીય મુખ્યમંત્રીશ્રી કન્યા કેળવણી નિધિ” - માંથી ઈનામ પ્રાપ્ત થયેલ છે.
- “માનનીય મુખ્યમંત્રીશ્રી કન્યા કેળવણી નિધિ “અભિયાન” અંતર્ગત માર્ચ-૨૦૧૩ માં શાળાની વિદ્યાર્થીનીઓનું પરિણામ ૧૦૦%

આવતા શિક્ષણમંત્રીશ્રી ભૂપેન્દ્રસિંહ યુડાસમા સાહેબના હસ્તે રૂા. ૧૧,૦૦૦/- નું ઈનામ પ્રાપ્ત થયું.

- વડોદરા સ્થિત નાલંદા નોલેજ ફાઉન્ડેશન દ્વારા વર્ષ સપ્ટે-૨૦૦૭ માં શાળાને Best Team Spirit Appreciation એવોર્ડ મળેલ છે.

શાળાની વિશિષ્ટ સિદ્ધિઓ :

- અત્યાર સુધીમાં એસ.એસ.સી. બોર્ડમાં શાળાના ૨૧ વિદ્યાર્થીઓએ ટોપ-૧૦ માં સ્થાન પ્રાપ્ત કર્યું છે.
- ૧૯૭૨ માં મૃગાંક કાપડિયા અને ૧૯૯૭ માં નિમેષ દેસાઈ સમગ્ર ગુજરાતમાં એસ.એસ.સી. બોર્ડમાં પ્રથમ નંબરે આવ્યા હતા.

એસ.એસ.સી.બોર્ડમાં રાજ્યમાં ટોપ-૧૦ માં સ્થાન પામનાર શાળાના વિદ્યાર્થીઓની યાદી :

અ.નં.	માસ/વર્ષ	નામ	સ્થાન
૧.	માર્ચ-૧૯૬૮	કુ.ભટ્ટ ગીતાબેન લલિતચંદ્ર	બોર્ડમાં નવમું
૨.	માર્ચ-૧૯૭૨	કાપડિયા મૃગાંક બીપીનચંદ્ર	બોર્ડમાં પ્રથમ
૩.	માર્ચ-૧૯૭૫	અંતાણી હેમંતકુમાર અરૂણભાઈ	બોર્ડમાં પાંચમું
૪.	એપ્રિલ-૧૯૭૭	પટેલ યતીનકુમાર જયંતિભાઈ	બોર્ડમાં પાંચમું
૫.	માર્ચ-૧૯૮૫	પટેલ મિતેશકુમાર જશભાઈ	બોર્ડમાં ચોથું
૬.	ઓક્ટો-૧૯૮૭	ગોસ્વામી ચિરાગવન નારાયણવન	બોર્ડમાં દશમું
૭.	માર્ચ-૧૯૯૩	પટેલ સુરિન ભગુભાઈ	બોર્ડમાં સાતમું
૮.	માર્ચ-૧૯૯૫	શાહ નિલય પિયુષકુમાર	બોર્ડમાં ચોથું
૯.	ઓક્ટો-૧૯૯૫	ચાંડેગરા મુકેશકુમાર ભાણજી	બોર્ડમાં દશમું
૧૦.	માર્ચ-૧૯૯૭	દેસાઈ નિમેશકુમાર દીપકકુમાર	બોર્ડમાં પ્રથમ
૧૧.	માર્ચ-૨૦૦૦	ચાવડા પરાગ ધીરજલાલ	બોર્ડમાં નવમું
૧૨.	એપ્રિલ-૨૦૦૧	અખાણી પ્રતીક નિરંજનભાઈ	બોર્ડમાં બીજું
૧૩.	એપ્રિલ-૨૦૦૧	પંડ્યા વિવેક શરદચંદ્ર	બોર્ડમાં દશમું
૧૪.	માર્ચ-૨૦૦૨	પરીખ જીગરકુમાર સુભાષચંદ્ર	બોર્ડમાં ચોથું
૧૫.	માર્ચ-૨૦૦૨	પટેલ નિર્જીકુમાર જયરામભાઈ	બોર્ડમાં આઠમું
૧૬.	માર્ચ-૨૦૦૬	બારિયા શિવમ જગેન્દ્રસિંહ	બોર્ડમાં દશમું
૧૭.	માર્ચ-૨૦૦૬	ભાવસાર શ્રેયાંસ ગોવિંદકુમાર	બોર્ડમાં દશમું
૧૮.	માર્ચ-૨૦૦૭	પટેલ વલય પરેશભાઈ	બોર્ડમાં પાંચમું
૧૯.	માર્ચ-૨૦૦૭	પટેલ મેઘ વસંતકુમાર	બોર્ડમાં છઠ્ઠું
૨૦.	માર્ચ-૨૦૦૭	બારોટ કશ્યપ જયેન્દ્રભાઈ	બોર્ડમાં છઠ્ઠું
૨૧.	માર્ચ-૨૦૦૭	ગુપ્તા પાયલ મુકેશભાઈ	બોર્ડમાં છઠ્ઠું

શૈક્ષણિક પ્રવૃત્તિઓ :

- શાળાકીય પ્રવૃત્તિઓ ઉપરાંત Periodical Test, મોક કસોટીઓ અને ધોરણ-૧૦ નું સારું પરિણામ મેળવવા વધારાની ઓબ્જેક્ટિવ અને નોન-ઓબ્જેક્ટિવ કસોટીઓનું આયોજન.
- પ્રત્યેક માસની આખર તારીખે શિક્ષકોની વિષય વર્તુળની મિટિંગોનું આયોજન સઘન અને અસરકારક અભ્યાસકાર્ય માટે સીડી પ્રોજેક્ટર, ચાર્ટ્સ, મોડેલ અને સંદર્ભ ગ્રંથોનો બહોળો ઉપયોગ તેમજ વિવિધ વિષયના તજજ્ઞોના માર્ગદર્શન પ્રવચનોનું આયોજન.
- વિષયવાર એકમ કસોટીઓનું આયોજન પણ કરવામાં આવે છે તેમજ શાળામાં ઉપચારાત્મક વર્ગો પણ ચલાવવામાં આવે છે.
- પ્રિલિમિનરી પરીક્ષા પછી હોશિયાર અને અભ્યાસમાં નબળા હોય તેવા વિદ્યાર્થીઓને અલગથી પરીક્ષાલક્ષી તૈયારી કરાવવામાં આવે છે.

વિદ્યાર્થીઓ અને Moral Values :

- વિદ્યાર્થીઓમાં સત્ય, અહિંસા, પ્રામાણિકતા, દયા, સહકાર, મહેનત વગેરે જીવન ઉપયોગી નૈતિક મૂલ્યોનું સિંચન કરવામાં આવે છે.
- શિસ્ત અને સ્વચ્છતા માટે કડક આગ્રહ રખાતો હોવાથી શાળામાં સ્વચ્છતાની જાળવણી થાય છે.

સહશૈક્ષણિક પ્રવૃત્તિઓ :

- શાળામાં વિવિધ સહશૈક્ષણિક પ્રવૃત્તિઓનું પણ આયોજન થાય છે જેમકે રમત-ગમત, ગણિત વિજ્ઞાન પ્રદર્શન, પર્યાવરણ જાળવણી વગેરે...
- શાળામાં વિવિધ પ્રકારની બાહ્ય પરીક્ષાઓ પણ લેવાય છે. જેમકે પ્રખરતા શોધ કસોટી, બાળ ઊર્જા, સંસ્કાર બોધ પરીક્ષા, ચિત્ર સ્પર્ધા વગેરે...
- શાળામાં વિદ્યાર્થીઓમાં શિક્ષણની સાથે જીવન ઘડતર અને સંસ્કારોનું સિંચન થાય તે માટે વિવિધ ઉત્સવોની ઉજવણી કરવામાં આવે છે.

પરિણામ સુધારણા :

- વિદ્યાર્થીઓના પરિણામ સુધારણા માટે વિવિધ

ISSN 0976-9609

એકમ કસોટીનું આયોજન કરવામાં આવે છે.

- ઝીરો તાસનું આયોજન કરી કોચિંગ તેમજ માર્ગદર્શન આપવામાં આવે છે
- આ ઉપરાંત સંદર્ભ સાહિત્ય આપી તેમજ બોર્ડના જુદા જુદા પેપરોના જવાબો લખાવી તૈયારી કરાવવામાં આવે છે.
- વિદ્યાર્થીઓનું કાઉન્સેલિંગ કરીને તેમને મૂંઝવતા પ્રશ્નોનું નિરાકરણ પણ કરવામાં આવે છે. આ માટે જરૂર પડે ત્યારે વાલીસંપર્ક કરી તેમનો પણ સહકાર લેવામાં આવે છે.
- અવારનવાર વાલીમીટિંગનું આયોજન કરી વિદ્યાર્થીઓના ઉત્તમ પરિણામ માટે માર્ગદર્શન આપવામાં આવે છે.
- ધોરણ-૧૦ ના વિદ્યાર્થીઓ માટે સાંજે ૩ થી ૬ દરમ્યાન વાચન વર્ગો પણ ચલાવવામાં આવે છે.

એન.સી.સી. પ્રવૃત્તિ :

- શાળામાં એન.સી.સી. પ્રવૃત્તિ પણ ચાલે છે. તેમાં ૧૦૦ કેડેટ્સની વિંગ છે.
- એન.સી.સી.નો કોર્ષ બે વર્ષનો હોય છે. જેમાં બે વર્ષ પૂર્ણ થયા બાદ કેડેટ એન.સી.સી.ની પરીક્ષા આપીને “એ” સર્ટિફિકેટ પ્રાપ્ત કરે છે.
- એન.સી.સી. દ્વારા થનાર અલગ અલગ કેમ્પમાં કેડેટ ભાગ લઈ ઈનામ જીતી શાળા તથા એન.સી.સી. યુનિટનું નામ રોશન કરે છે.
- શાળાના ૮ કેડેટ એન.સી.સી. ટ્રેકિંગ કેમ્પ માટે બેલગાંવ, કર્ણાટક મુકામે ગયા હતા.

ગ્રંથાલય :

- શાળામાં સમૃદ્ધ પુસ્તકાલય છે. જેમાં ૬૮૦૦ જેટલાં પુસ્તકો છે, જેનો વિદ્યાર્થીઓ અને શિક્ષકો લાભ મેળવે છે.
- શાળામાં શિક્ષકો માટે અલગ પુસ્તકાલયની વ્યવસ્થા છે. નાની પુસ્તિકાઓનું વર્ગ પુસ્તકાલય પણ છે.

મદદનીશ : ડી.આર.ચૌધરી, સુપરવાઈઝર

ખિનીતભાઈ માછી, કોમ્પ્યુટર શિક્ષક

આચાર્ય,

એમ.યુ.પટેલ ટેકનિકલ હાઈસ્કૂલ, વલ્લભ વિદ્યાનગર

મે-૨૦૨૩ | વિ-વિદ્યાનગર ૬૧૯ | ૨૫

॥ विद्यावृत्त ॥

यारुतर विद्यामंडल संयालित गो. जे. शारदामंदिर,
प्राथमिक विभागनुं गौरव :

NCC द्वारा विद्यार्थिनीओना विकास माटे प्रोत्साहन स्वरूपे विविध स्कोलरशीप आपवामां आवे छे, जेमां आ वर्षे शाणानी द्वितीय वर्षनी NCC डेडेट्स निधि भरवाड, छेत्वी कोटडिया अने कीना पंयालने तेमना शैक्षणिक अने NCC अंतर्गत विविध प्रवृत्तिओमां उत्कृष्ट देभाव माटे NCC Group Head Quarterना ग्रुप कमान्डर ब्रिगेडियर, आशिष रंजन द्वारा ओवोर्ड सर्टिफिकेट CWS अने स्कोलरशीप अंतर्गत ६,०००/- रुपिया पेटे कुल १८,०००/- रु.मणेल छे. अत्यार सुधीमां शाणामां कुल ७३,०००/- स्कोलरशीप शाणानी विद्यार्थिनीओमे प्राप्त करेल छे. 4 Guj.Gir ना कमान्डिंग ओफिसर कर्नल अेस. नटराजन सर तथा मेडम ओफिसर मेनेजर कविता मेडमे तथा शाणाना आचार्या जिगीशा शाहे त्राण्ये डेडेट्सने तथा NCC Officer S/o. रेश्माभेनने अभिनंदन पाठव्यां हतां.

यारुतर विद्यामंडल संयालित गो. जे. शारदामंदिर,
प्राथमिक विभागमां ता. १-४-२०२३ शनिवारना रोजे ईनाम वितरण कार्यक्रम योजयो. जेमां वर्ष दरम्यान थयेली रमतोत्सव तथा वर्ष दरम्यान योजयेल विविध शैक्षणिक अने सहशैक्षणिक प्रवृत्तिओमां विजेता थयेल विद्यार्थिनीओ प्रवृत्तिओना कन्विनर शिक्षकोना हस्ते ईनाम आपी प्रोत्साहित करवामां आवी भाग लेनार तथा विजेता बननार विद्यार्थिनीओने शाणाना आचार्या जिगीशा शाहे अभिनंदन पाठव्या.

यारुतर विद्यामंडलनी आर्टस्टार कोलेजना कु. रोशनी लालवाणी अने प्रो.डो.निर्मलकुमार जे. आर्थ. राज्य कक्षाना पुरस्कारथी सन्मानित :

यारुतर विद्यामंडलनी घटक संस्था आर्टस्टार कोलेजनां कु.रोशनी लालवाणी, प्रो.डो.निर्मलकुमार जे.आर्थ.(भूतपूर्व आचार्य)ने गुजरात क्लीनर प्रोडक्शन सेन्टर (GCPC), ईन्डस्ट्रीज अेन्ड माईन्स

अने गुजरात सरकार द्वारा ताजेतरमां श्रेष्ठ M.Sc. थीसीस ओवोर्ड, प्रमाणपत्र अने रोकडनुं ईनाम साथे राज्यकक्षानो ओवोर्ड पुरस्कृत करवामां आव्यो हतो. कु.रोशनी लालवाणीअे ताजेतरमां CVM युनि. द्वारा लेवायेल परीक्षां अेम.अेससी. प्रोग्राममां गोल्ड मेडल प्राप्त कर्यो छे.तेषीअे अेम.अेससी. प्रोजेक्ट वर्क अंतर्गत “TiO₂ अने ZnO बायोजेनिक नेनोपार्टिकल्सनुं इन्फ्रिक्शन अने गंदा पाणीमांथी औद्योगिक प्रदूषकोनुं निवारण” विषय पर शोध-निबंध तैयार कर्यो हतो. कुंवारपाहुंना पक्षांथी बायोजेनिक नेनोपार्टिकल्सनुं इन्फ्रिक्शन करीने तेना उपयोग द्वारा कृत्रिम डाय क्रिस्टल वायोलेटनुं रंगविहिनिकरण कर्युं हतुं. जे माटे कु. रोशनीने तथा तेमना गाईड प्रोफेसर डो. निर्मलकुमार जे. आर्थ.नुं जूसीपीसी, गांधीनगर द्वारा ईन्टर दिक्किंग ओफ ईन्डस्ट्री, अेकेडेमीआ अने गर्वमेन्ट प्रोग्राम अंतर्गत रोकडनुं ईनाम साथे सन्मानित करवामां आव्या हता. पुरस्कार प्राप्त करनार विद्यार्थिनी अने गाईड यारुतर विद्यामंडलना येरमेन श्री लीजुत्ताई पटेल, उपप्रमुष श्री मनीष पटेल, सेक्रेटरी प्रो.डो.अेस.ज. पटेल अने डो.आर.सी.तलाटी अने सहमंत्रीश्री विशाल पटेलनो तेमना समर्थन, सहकार अने मास्टर प्रोग्राम दरमियान सुविधाओ पूरी पाडवा बढल आत्मार व्यक्त करे छे.

सी.वी.अेम. युनिवर्सिटीनी अे.डी.आर्थ.टी. कोलेजमां डेकाथोन १.० नुं आयोजन :

सी.वी.अेम. युनिवर्सिटी, वल्लभ विद्यानगर अे युवा पेढीने स्टार्ट-अप अने ईनोवेशन द्वारा तेमनी सर्जनात्मक क्षमता हांसल करवा सक्षम बनाववा माटे विविध प्रवृत्तिओनुं आयोजन करे छे, जेथी तेओ आत्मनिर्भर भारतनी प्राप्ति तरफ विकास अने वृद्धिमां योगदान आपी शके. सी.वी.अेम.यु. डेकाथोन १.० अे विद्यार्थीओमां आपेल प्रोब्लेम स्टेटमेन्ट पर समस्यानुं निराकरण करवानी, अने रोजिंदा घोरछे गंभीर मुद्दाओने उकेलवानो प्रयास करवानी तक आपे छे.

आ संदर्भे सी.वी.अेम.युनि.नी न्यू

વિદ્યાનગર સ્થિત એ.ડી.આઈ.ટી. એન્જિનિયરિંગ કોલેજ ખાતે તા. ૧૭ માર્ચ ૨૦૨૩ અને ૧૮ માર્ચ ૨૦૨૩ દરમિયાન હેકાથોન ૧.૦ નું આયોજન કરેલ હતું.

તા. ૧૭ માર્ચ ના રોજ યોજાયેલ ઉદ્ઘાટન સમારોહમાં સીવીએમ.યુનિવર્સિટીના પ્રેસિડેન્ટ માનનીય શ્રી ભીખુભાઈ પટેલ તથા અમૂલ ડેરી ચેરમેન શ્રી વિપુલભાઈ પટેલએ વિશેષ હાજરી આપી હતી.

ઇવેન્ટ કો-ઓર્ડિનેટર્સ ડો. ગોપી ભટ્ટ, ડો.દંષ્ટ્રિ ભટ્ટ, તથા ડો.અંકિતાસિંઘે આપેલી માહિતી અનુસાર એ.ડી.આઈ.ટી.પ્રિન્સિપાલ ડો.વિશાલ સિંઘના માર્ગદર્શન હેઠળ યોજાયેલ આ હેકાથોન ૧.૦ માં આશરે ૮૦ જેટલી ટીમો ભાગ લીધો હતો. સ્પર્ધા માટે ૩૦૦ જેટલા વિદ્યાર્થીઓ, મેન્ટર્સ તથા જ્યુરી મેમ્બર, ઇવેલ્યુએટર્સ અને ઇન્ડસ્ટ્રી એક્ષપર્ટ ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. ભાગ લેનાર ટીમો સર્ળંગ ઉદ્ કલાક સુધી અવિરત ટીમ વર્ષ કરીને તકનીકી કુશળતા, વૈચારિક ક્ષમતા, ટીમ કૌશલ્ય, સ્ટાર્ટઅપ ક્ષમતાથી વિવિધ પ્રોબ્લેમ સ્ટેટમેન્ટ્સના હાર્ડવેર/સોફ્ટવેર આધારિત સોલ્યુશન રજૂ કર્યા હતા. આ હેકાથોન ૧.૦ ફિનાલે રાઉન્ડ તા.૧૭ માર્ચના સવારે ૮ કલાકે શરૂ થઈને અને તારીખ ૧૮ માર્ચના સાંજે ૫ કલાક સુધી સતત ૩૬ કલાક ચાલશે.

સ્માર્ટ વર્લ્ડ, સસ્ટેનેબિલિટી અને નેક્સ્ટ જનરેશન ટેકનોલોજીસ, લાઈફ સાયન્સ એન્ડ એગ્રિકલ્ચર, સ્ટુડન્ટ ઇનોવેશન જેવા ટ્રેક પર વિદ્યાર્થીઓએ પોતાના પ્રોજેક્ટ્સ રજૂ કર્યા હતા. દરેક ટ્રેકમાં વિવિધ કેટેગરીમાં કુલ ૧.૭૫ લાખ જેટલી રકમના ઇનામો આપવામાં આવશે.

સમગ્ર કાર્યક્રમના આયોજન અંગે સીવીએમ યુનિવર્સિટીના પ્રેસિડેન્ટ માનનીય શ્રી ભીખુભાઈ પટેલ તથા હોદ્દેદારોએ અભિનંદન સાથે શુભેચ્છાઓ પાઠવી હતી.

ચારુતર વિદ્યામંડળ યુનિવર્સિટી, વલ્લભ વિદ્યાનગર સંલગ્ન ગો.જો.આયુર્વેદ કોલેજ અને રિસર્ચ સેન્ટર તથા એસ.જી.પટેલ આયુર્વેદ હોસ્પિટલ અને મેટરનિટી હોમ, ન્યૂ વલ્લભ વિદ્યાનગર ખાતે વિશ્વ સ્વાસ્થ્ય દિવસની વિશિષ્ટ રીતે કરાયેલી ઉજવણી : ચારુતર વિદ્યામંડળ યુનિવર્સિટી, વલ્લભ વિદ્યાનગર સંલગ્ન ગો.જો.આયુર્વેદ કોલેજ અને રિસર્ચ સેન્ટર તથા એસ.જી.પટેલ આયુર્વેદ હોસ્પિટલ અને મેટરનિટી હોમ, ન્યૂ વલ્લભ વિદ્યાનગર ખાતે તા.૭ એપ્રિલ-૨૦૨૩ ના રોજ વિશ્વ આરોગ્ય દિવસની ચારુતર વિદ્યામંડળના ચેરમેન આદરણીય એન્જિનિયર ભીખુભાઈ પટેલ સાહેબની પ્રેરણાથી વિશિષ્ટ રીતે ઉજવણી કરવામાં આવી હતી. ઉજવણીના ભાગ રૂપે સંસ્થા વિશિષ્ટ રીતે કરાયેલી ઉજવણી અંતર્ગત સંસ્થામાં કામ કરતા “સ્વચ્છતા સૈનિકો” ને તેમની કામગીરી માટે ભેટ આપીને બિરદાવવામાં આવ્યા હતા તેમજ પ્રોત્સાહિત કરવામાં આવ્યા હતા. કાર્યક્રમની ઉજવણી માટે સંસ્થાના ડાયરેક્ટર ડો.(પ્રોફેસર) સી. એચ. બાબરિયા તથા શ્રીમતી કીર્તિબેન પટેલે માર્ગદર્શન પૂરું પાડ્યું હતું. કાર્યક્રમનું સફળ સંચાલન સંસ્થાના સ્વસ્થવૃત્ત અને યોગ વિભાગના ડો.સુલક્ષણા, ડો.સ્વપ્ના, ડો.રેમેન દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું.

બિરલા વિશ્વકર્મા મહાવિદ્યાલય ખાતે ૭૫ મા વાર્ષિક દિનની ઉજવણી કરવામાં આવી :

ચારુતર વિદ્યામંડળના અધ્યક્ષ તથા સીવીએમ યુનિવર્સિટીના પ્રેસિડેન્ટ એન્જિનિયર ભીખુભાઈ પટેલના વડપણ તથા માર્ગદર્શન હેઠળ બિરલા વિશ્વકર્મા મહાવિદ્યાલય ખાતે ૭૫ મા વાર્ષિક દિનની ઉજવણી કરવામાં આવી જેમાં મુખ્ય અતિથિ તરીકે એન્જિનિયર ભીખુભાઈ પટેલ (અધ્યક્ષ, ચારુતર વિદ્યામંડળ), શ્રી સ્નેહલ શાહ (બીવીએમ એલ્યુમની, ૧૯૯૧), શ્રી પ્રતીક પટેલ (બીવીએમ એલ્યુમની, ૧૯૮૯), શ્રી જાગૃત ભટ્ટ (માનદ મંત્રી, ચરોતર આરોગ્ય મંડળ તથા સીઈઓ કેપ્રી એની હેરિસન વાલ્સ), શ્રી આર.સી.તલાટી (માનદ સહમંત્રી, ચારુતર વિદ્યામંડળ), પ્રો. અમિત ભાવસાર

(વાઈસ પ્રેસિડેન્ટ, બીવીએમ સેન્ટ્રલ કમિટી), ડો.ભાગવ ગોરડિયા (વાઈસ પ્રેસિડેન્ટ, બીવીએમ સેન્ટ્રલ કમિટી તથા હેડ, ઈસી), દરેક વિભાગીય વડાઓ તથા એલ્યુમની મેમ્બર્સ, પ્રિન્સ કલકાની (G.S.), ચિત્તા પટેલ (LR) ઉપસ્થિત રહ્યા હતા.

કાર્યક્રમની શરૂઆતમાં ડો. આકાર રાધેલિયા ના માર્ગદર્શન હેઠળ બીવીએમની વિદ્યાર્થીનીઓએ પ્રાર્થના ગીત રજૂ કર્યું હતું. પ્રો.અમિત ભાવસારે IEEE, IEL, ISTE, TRS, SAE, GDC, CSI, WEC અંતર્ગત પ્રવૃત્તિઓ અને સિદ્ધિઓ વિશે માહિતી આપી હતી. ડો. ભાગવ ગોરડિયાએ SSIP, સ્પોર્ટ્સ, કલ્ચરલ, NSS તથા NCC અંતર્ગત પ્રવૃત્તિઓ તથા સિદ્ધિઓ વિશે માહિતી આપી હતી.

આ પ્રસંગે સંસ્થાના પ્રિન્સિપાલ ડો. ઇન્દ્રજિત એન. પટેલે સૌનું અભિવાદન કર્યું હતું. તથા વર્ષ ૨૦૨૨-૨૩ નો વાર્ષિક અહેવાલ રજૂ કર્યો. જેમાં બીવીએમ.ના અધ્યાપકો તથા વિદ્યાર્થીઓ દ્વારા આંતરરાષ્ટ્રીય કક્ષાએ ૧૨૬ જેટલા કોન્ફરન્સ તથા જર્નલ પબ્લિકેશન્સ, ૫ બુક્સ, ૨૧ પેટન્ટ્સ, ૯૬ જેટલા વેબિનાર, એક્સપર્ટ ટોક, ઇન્ડસ્ટ્રી વિઝિટ, વર્કશોપ, ઓન ગોઈંગ રિસર્ચ પ્રોજેક્ટ, AICTE અંતર્ગત રિસર્ચ ગ્રાન્ટ્સ, RUSA તથા GUJCOST અંતર્ગત રિસર્ચ પ્રોજેક્ટ્સ, SSIP અંતર્ગત POC, સ્ટાર્ટ અપ, ટેસ્ટિંગ તથા કન્સલટન્સી, એનર્જી ઓડિટ, એન્ડોવમેન્ટ ફંડ, ૧૮ જેટલા G2G રીયુનિયન, તથા ચાય પે દોસ્તી, ઇન્ફ્રાસ્ટ્રક્ચર ડેવલપમેન્ટ, NAAC “A” ગ્રેડ, GSIRF રેન્કિંગ, ROBOFEST 2.0 તથા ROBOCON 22 માં ચેમ્પિયન IEEE, (Best Student Chapter Award 2022), CVM Cricket Tournament Champion, E Baja, Pre-qualify for MERITE World Bank Phase 4, Platinum Jubilee Celebration-2023, Academic & Result (2022 Graduate Batch), R & D cell, 78 MOU with Industries & Organizations જેવા કે IIT Delhi, ISRO, SVNIT Surat & 12 foreign Universities), બીવીએમ ટ્રેનિંગ એન્ડ પ્લેસમેન્ટ સેલ તથા હાયર સ્ટીડીઝ, NPTEL બીવીએમ ચેપ્ટર, GTU Tech Guru Award, Promising Engi-

neering Teacher Award વિશે માહિતી આપી હતી.

એન્જિનિયર ભીખુભાઈ પટેલે કારકિર્દીમાં જવલંત સફળતા માટે સૌને શુભાશિષ પાઠવ્યા હતા તથા બીવીએમ ખાતેના તેમના વિદ્યાર્થીકાળ વિશે જણાવ્યું હતું. શ્રી સ્નેહલ શાહે સૌને અભિનંદન પાઠવ્યા હતા તથા વિદ્યાર્થીઓને તેમની કારકિર્દીમાં ઉચ્ચ લક્ષ્યાંકો સિદ્ધ કરવાની પ્રેરણા આપી હતી. શ્રી પ્રતીક પટેલે કારકિર્દી ક્ષેત્રે સફળતામાં ભાષા, સ્પોર્ટ્સ, ઇતર પ્રવૃત્તિઓ, શિસ્ત અને સમયબદ્ધતા, સરળ અભિગમ, ફાયનાન્સિયલ સ્ટેબિલિટી તથા યોગ્ય અનુસ્નાતક કોર્સની પસંદગી વિશે જણાવ્યું હતું. તેમણે વધુ શિક્ષણ માટે યોગ્ય અભિગમની પસંદગી વિશે ઉલ્લેખ કર્યો. એન્જિનિયરિંગ પછી તરત જ મેનેજમેન્ટનો અભ્યાસ ટાળવાની સલાહ આપી. તેમણે ઇજનેરીના મૂળભૂત સિદ્ધાંતો અને એપ્લિકેશનને કેન્દ્રમાં રાખવાની હિમાયત કરી. તેમણે સુવિધાના ભાગ રૂપે ડિજિટલ મેન્યુફેક્ચરિંગ સેન્ટરની સ્થાપના માટે રૂા. ૭૫ લાખનું દાન જાહેર કર્યું અને કોલેજના વિકાસપૂર્ણ કાર્યો માટે પ્રતિબદ્ધતા બતાવી. ઉપરોક્ત મહાનુભાવોની ઉપસ્થિતિમાં બીવીએમના વાર્ષિક અહેવાલની ડિજિટલ આવૃત્તિનું તથા ‘વિશ્વકર્મા’ મેગેઝિનનું વિમોચન કરવામાં આવ્યું હતું.

ઉપરોક્ત પ્રસંગે બીવીએમના દરેક વર્ષના વિદ્યાર્થીઓના ઉત્કૃષ્ટ પરિણામ બદલ ગોલ્ડ મેડલ, સિલ્વર મેડલ, મેરીટ પ્રાઈઝ તથા ઇતર પ્રવૃત્તિઓમાં ઉત્કૃષ્ટ દેખાવ બદલ તેમને એવોર્ડથી સન્માનિત કરવામાં આવ્યા હતા ઉપરાંત અધ્યાપકોને પણ જે તે ક્ષેત્રોમાં યોગદાન બદલ એવોર્ડ તથા પ્રોત્સાહન પુરસ્કારથી સન્માનિત કરવામાં આવ્યા હતા.

સમગ્ર કાર્યક્રમનું સંચાલન પ્રો. ધરિતા પટેલ, ડો. રોબિન્સન પોલે કર્યું હતું. અંતે પ્રિન્સ કલકાનીએ સૌનો આભાર વ્યક્ત કર્યો હતો. આ પ્રસંગે ચારુતર વિદ્યામંડળના અધ્યક્ષ એન્જિનિયર ભીખુભાઈ પટેલ તથા અન્ય હોદ્દેદારોએ અભિનંદન પાઠવ્યા હતા.

ટી.વી.પટેલ હાયર સેકન્ડરી (સામાન્ય પ્રવાહ) ખાતે સુરક્ષા સેતુ કાર્યક્રમ યોજાયો :

ચારુતર વિદ્યામંડળ સંચાલિત ટી.વી.પટેલ હાયર સેકન્ડરી સામાન્ય પ્રવાહમાં આજ રોજ આણંદ જિલ્લા પોલીસ વડા શ્રી પ્રવીણકુમાર સાહેબની સૂચના અને માર્ગદર્શન હેઠળ કાર્યરત જિલ્લા સુરક્ષા સેતુ કાર્યક્રમ અંતર્ગત વલ્લભ વિદ્યાનગર પોલીસ સ્ટેશનનાં પોલીસ ઈન્સ્પેક્ટરશ્રી ચંદ્રેશકુમાર ચૌધરી સાહેબની ટીમના પોલીસ સબ ઈન્સ્પેક્ટરશ્રી ભરતકુમાર કે. પટેલ, કોન્સ્ટેબલ લખધીરસિંહ વાળા અને મહિલા કોન્સ્ટેબલ હેતલબેન અને પારુલબેન શાળામાં ઉપસ્થિત રહ્યાં હતાં. શાળાના પ્રિ. વિજયકુમાર સુથારના માર્ગદર્શન- થી સુપરવાઈઝરશ્રી પંકજકુમાર સોલંકી સાહેબની મંચસ્થ ઉપસ્થિતિમાં ધો.૧૧નાં વિદ્યાર્થી ભાઈ-બહેનોમાં સુરક્ષા સેતુનું મહત્વ અને તે અંતર્ગત થતી પ્રશંસનીય કામગીરી જેવી કે, બાળકો અને સ્ત્રીઓની સુરક્ષા માટે “શી” ટીમ, સાઈબર કાઈમ, બાળકો અને સ્ત્રીઓના જાતીય શોષણના ગુન્હાઓ માટે પોક્સો એક્ટ, ઓનલાઈન બેન્કિંગ અને એ.ટી.એમ.ડેબિટ/ક્રેડિટ કાર્ડ ફોડ, લોટરી અને ફોડ કોલથી સાવધાની, જૂના મોબાઈલ કે લેપટોપ લે-વેચ કે રીપેરિંગ કરવા આપતી વખતે

થતી છેતરપિંડી વગેરે અંગે ઉજાગર થયેલા ક્રિસાઓની વિસ્તૃત માહિતી પી.એસ.આઈ.શ્રી ભરતકુમાર પટેલ સાહેબે આપી હતી અને મદદ માટે હેલ્પલાઈન નંબર જાહેર કર્યો હતો. સમાજમાં વધુ જાગૃકતા ફેલાય અને ગુન્હાખોરીનો પ્રતિકાર કરવા પોલીસ વિભાગને મદદ મળી રહે તેવા પ્રયાસ કરવા શાળાના સૌ શિક્ષકો અને વિદ્યાર્થીઓને અનુરોધ કરવામાં આવ્યો હતો. સમગ્ર કાર્યક્રમનું સંચાલન શિક્ષકશ્રી હર્ષદકુમાર વાઘેલાએ કર્યું હતું.

જી.જે.આયુર્વેદિક સ્ટડીઝ એન્ડ રિસર્ચ સેન્ટર દ્વારા એન.એસ.એસ.કેમ્પનું આયોજન

ચા.વિ.મં.યુનિ., વલ્લભ વિદ્યાનગર સંલગ્ન જી.જે. આયુર્વેદિક સ્ટડીઝ એન્ડ રિસર્ચ સેન્ટર ન્યૂ વલ્લભ વિદ્યાનગર દ્વારા વિદ્યાર્થીઓના સર્વાંગી વિકાસ માટે એન.એસ.એસ. કેમ્પનું આયોજન, પ્રોગ્રામ ઓફિસર ડો.સંજય ત્રિવેદીના માર્ગદર્શન હેઠળ, ગાના ગામે તા.૫-૩-૨૦૨૩ થી કરવામાં આવ્યું હતું. ઉપરોક્ત એનએસએસ કેમ્પ હેઠળ પંચ પ્રકલ્પ યોજના આયોજિત કરવામાં આવી હતી. જેમાં ગ્રામ સફાઈ અભિયાન, વૃક્ષારોપણ, બાલવિવાહ તેમજ દહેજ પ્રથા જેવી કુપ્રથાઓ આ વિષય પર વિદ્યાર્થીઓ દ્વારા શેરી નાટક આયોજિત કરવામાં આવ્યા હતા. તેમજ ગૌ આધારિત ખેતી

અને જળસંચયના મહત્વ બાબત ખેડૂતોને જાગૃત કરવામાં આવ્યા.

સફળતાપૂર્વક એન.એસ.એસ.કેમ્પ કરવા બદલ ચારુતર વિદ્યામંડળના આદરણીય એન્જિનિયર ભીષુભાઈ પટેલ સાહેબે તથા સંસ્થાના ડાયરેક્ટર પ્રોફેસર ડો.સી.એચ.બાબરીયા સાહેબે તમામને અભિનંદન પાઠવ્યા હતા.

**એક વૃક્ષ અપલોડ તો કરી જુઓ,
વાદલા લાઈક કરવા આવી જશે....**

અભિનંદન

વી. પી. અને આર. પી. ટી. પી. સાયન્સ કોલેજના વિદ્યાર્થીને SSIP અંતર્ગત રૂ. ૮૫,૦૦૦ ની ગ્રાન્ટ મળી.

ચારુતર વિદ્યામંડળ સંચાલિત વી. પી. અને આર. પી. ટી. પી. સાયન્સ કોલેજમાં અભ્યાસ કરતા સુઓલોજી (પ્રાણીશાસ્ત્ર) ના વિદ્યાર્થી નિખિલ પ્રજાપતિને ડો.નિકુંજ ભટ્ટના માર્ગદર્શન હેઠળ સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટી દ્વારા SSIP અંતર્ગત રૂ. ૮૫,૦૦૦ ની ગ્રાન્ટ મળેલ છે. આ સ્ટાર્ટઅપ પ્રોજેક્ટ અંતર્ગત વિદ્યાર્થીએ તેના પ્રોટોટાઇપના ઉપયોગ થકી શુદ્ધ મધનું પ્રારંભિક ઉત્પાદન કરેલ છે. આ શુદ્ધ મધના પ્રથમ પેકિંગની વહેંચણીની શરૂઆત ચારુતર વિદ્યામંડળના ચેરમેન શ્રી ભીખુભાઈ પટેલ સાહેબ તેમજ સહમંત્રી શ્રી આર. સી. તલાટી સાહેબના આશીર્વાદ મેળવી કરી હતી. આ પ્રસંગે ચેરમેન સાહેબે તથા તલાટી સાહેબે વિદ્યાર્થીની ઉત્તરોત્તર પ્રગતિ થાય અને તે એક સફળ વ્યવસાયિક બને તેવા આશીર્વાદ પાઠવ્યા હતા. આ પ્રસંગે કોલેજના આચાર્ય શ્રી પિયુષ લશ્કરી સાહેબે પણ શુભેચ્છાઓ પાઠવી હતી. આ સ્ટાર્ટઅપ પ્રોજેક્ટમાં વિદ્યાર્થી દ્વારા એક નવીનતમ હાઈબ્રીડ મધમાખી ઉછેરની પદ્ધતિ વિકસાવવામાં આવશે જેમાં મધને હાથ અડકાવ્યા વિના એકત્ર કરી શકાશે અને કુદરતી રીતે માર્કેટ ફિલ્ટ્રેશન વગર શુદ્ધ મધ મેળવી શકાશે.

**હૃદય કેવું ચાલે છે, તે તો ડોક્ટર બતાવી દેશે. પણ હૃદયમાં શું ચાલે છે,
એ તો જાતે જ જોવું પડે છે.**

* * *

જીવનમાં વિકાસ કરવો હોય તો ધ્યાન રાખો કે, પોતાની જરૂરિયાતોને વિકસવા ન દેશો.

* * *

મેદાન છોડનાર જીતતા નથી, અને જીતનાર કદી મેદાન છોડતા નથી.

અભિનંદન

ગુજરાત સ્ટેટ ઇન્સ્ટિટ્યૂશનલ રેટિંગ ફેમવર્ક (જી.એસ.આઈ.આર.એફ.) અંતર્ગત ચારુતર વિદ્યામંડળ અને ચારુતર વિદ્યામંડળ યુનિવર્સિટીની ઘટક સંસ્થાઓનો ઝળહળતો દેખાવ.

નોલેજ કોન્સોર્શિયમ ઓફ ગુજરાત દ્વારા શૈક્ષણિક ગુણવત્તાના વિવિધ માપદંડો જેવા કે ટીચીંગ-લર્નિંગ પ્રોસેસ, રીસર્ચ અને કન્સલ્ટન્સી, ગ્રેજ્યુએટ આઉટકમ, પ્લેસમેન્ટ, સ્ટુડન્ટ ટીચર્સ રેશીયોને અનુલક્ષીને હાથ ધરાયેલ **GSIRF** સર્વેમાં ગુજરાત રાજ્યની ૧૧૮ જેટલી ઉચ્ચ શિક્ષણની સંસ્થાઓએ ભાગ લીધો હતો. જેમાં ચારુતર વિદ્યામંડળની તથા ચારુતર વિદ્યામંડળ યુનિવર્સિટીની ઘટક સંસ્થાઓએ ઝળહળતો દેખાવ કરેલ છે. જેની યાદી અહીં કોષ્ટકમાં દર્શાવેલ છે.

GSIRF-2022 : College Summary Report

Sr. No.	Institute Name	Score 2022	Overall CGPA-2022	Overall Stars-22
1.	Institute of Science & Technology for Advanced Studies & Research (ISTAR)	76.77	4.49	5
2.	Sardar Gunj Mercantile Co.Op.Bank Ltd.(Anand) English Medium College of Commerce and Management (SEMCOM)	62.27	3.64	5
3.	Ashok & Rita Patel Institute of Integrated Study & Reserach in Biotechnology and Allied Sciences (ARIBAS)	56.42	3.3	4
4.	S. M. Patel College of Home Science	56.34	3.29	4
5.	H.M.Patel Institute of English Training and Research	52.89	3.09	4
6.	N. V. Patel College of Pure and Applied Sciences (NVPAS)	51.66	3.02	4
7.	V. P. & R. P. T. P. Science College	51.47	3.01	4
8.	Waymade College of Education	43.63	2.56	3
9.	Bhikhabhai Jivabhai Vanijya Manavidyalaya	36.39	2.13	3
10.	Nalini-Arvind & T.V.Patel Arts College	27.12	1.59	2

॥ सूचना ॥

૧. 'વિ-વિદ્યાનગર' વલ્લભ વિદ્યાનગરના શૈક્ષણિક ટ્રસ્ટ ચારુતર વિદ્યામંડળ તરફથી દર માસે નિયમિત પ્રકાશન થતું શિક્ષણ, સાહિત્ય અને સંસ્કાર વિષયક સામગ્રી પીરસતું સર્વલક્ષી સુરુચિપૂર્ણ સામયિક છે. માનવજીવનને ઉન્નતિકારક અને યુવાવર્ગને પ્રેરક, શિષ્ટ સરળ શૈલીમાં, મૌલિક, અનુવાદિક ઉપરાંત સંચય સ્વરૂપ (digest) માં પણ સામગ્રી આપવામાં આવે છે.
૨. |વિ| માં મોકલેલું લખાણ મૌલિક હોવું જરૂર છે. પ્રકાશન અર્થે કૃતિ મોકલતી વખતે સર્જકે એની ઝેરોક્ષ નકલ પોતાની પાસે અવશ્ય રાખવી. તંત્રીને ઝેરોક્ષ નકલ મોકલવી નહિ. મૂળ લખાણ જ મોકલવું. લખાણ કાગળની એક બાજુએ, ફૂલસ્કેપ કાગળ પર હાંસિયો પાડીને જ મોકલવું જરૂરી છે. પોસ્ટકાર્ડ કે ઈન્લેન્ડ પર મોકલેલું લખાણ પ્રકાશન માટે સ્વીકારવામાં આવશે નહિ. કૃતિના સ્વીકાર-અસ્વીકાર અંગેના નિર્ણયનો અધિકાર તંત્ર-સંપાદક મંડળનો રહેશે.
૩. સાધારણ રીતે લાંબા લેખોને અવકાશ ઓછો છે. લખાણ ટૂંકું અને મુદ્દાસર હોય એ જરૂરી છે. લખાણમાં અંગ્રેજી શબ્દનો ઉપયોગ કર્યો હોય ત્યાં સાથે કૌંસમાં ગુજરાતી પર્યાય આપવો આવશ્યક છે. લખાણ ગુજરાત વિદ્યાપીઠના માન્ય જોડણીકોશ અનુસારની જોડણીમાં હોવું જરૂરી છે. લેખમાંના અભિપ્રાયની જવાબદારી સંબંધિત સર્જકની જ રહેશે, તંત્રી કે સંપાદક મંડળ એ અંગે જવાબદાર રહેશે નહીં.
૪. |વિ| માં મોકલેલું લખાણ પ્રકાશન અર્થે અન્ય સામયિકને પણ મોકલેલું ન હોવું જોઈએ. એ અંગેની કાળજી તેમજ જવાબદારી સર્જકે રાખવી જરૂરી છે. સામાન્ય રીતે બે-ત્રણ માસમાં કૃતિ પ્રકાશિત ન થાય તો અસ્વીકૃતિ કૃતિ પરત મોકલવાની પદ્ધતિ નથી. તેથી જવાબી ટપાલીખર્ય ન મોકલવું લેખ/કૃતિ અંગે કોઈ પત્ર વ્યવહાર ટેલીફોન કે રૂબરૂ સંપર્ક કરવો નહિ.
૫. પ્રત્યેક કૃતિ નીચે સર્જકે બેન્ક એકાઉન્ટ નંબર પ્રમાણે પોતાનું નામ, બેન્ક એકાઉન્ટ નંબર **IFSC Code** તથા પિનકોડ સાથેનું પૂરેપૂરું સરનામું અવશ્ય લખવું. જેથી સર્જકની પુરસ્કારની રકમ જમા કરાવવામાં સરળતા રહે. અપૂરતી વિગતને કારણે પુરસ્કારની કારણે પુરસ્કારની રકમ જમા ન થઈ શકે તો જવાબદારી સર્જકની રહેશે. આથી દરેક વિગત ચકાસણીને મોકલવી.
૬. 'વિ-વિદ્યાનગર' દર માસની પાંચમી તારીખે નિયમિતરૂપે પ્રકાશિત થાય છે. સામયિકનો અંક ચોક્કસાઈથી રવાના કરવામાં આવે છે. ટપાલમાં અંક ગેરવલ્લે જાય તો તે અંગેની જવાબદારી સંસ્થાની નથી. અંક ન મળ્યાની ફરિયાદ અંક પ્રગટ થયા પછી એક માસ સુધીમાં મળશે તો જ તેના પર ધ્યાન આપી શકાશે. અલબત્ત, અંક સિલકમાં હશે તો બીજી નકલ મોકલવામાં આવશે.
૭. લવાજમ વાર્ષિક-આજીવન રૂબરૂમાં-મની ઓર્ડરથી-બેન્ક ડ્રાફ્ટ-ચેકથી મોકલી શકાય. મનીઓર્ડરની કૂપનમાં ગ્રાહકે સ્પષ્ટ અક્ષરે પોતાનું નામ સરનામું, પિનકોડ સાથે લખવું. બહારગામના બેન્ક ડ્રાફ્ટ-ચેકમાં લવાજમની રકમ ઉપરાંત રૂપિયા પાંત્રીસ ઉમેરવા. ગમે તે માસથી ગ્રાહક થઈ શકાય છે. લવાજમ 'ચારુતર વિદ્યામંડળ' ના નામે મોકલવું.
૮. દિવંગત થયેલા આજીવન ગ્રાહક અંગે તેમના સગાં-સંબંધીઓને તે વિશે કાર્યાલયને જાણ કરવા વિનંતી.
૯. વ્યવસ્થા અંગેનો તેમજ તંત્રી સાથેનો સઘળો પત્રવ્યવહાર નીચેના સરનામે કરવો.

ડૉ. ઉર્વીશ છયા

તંત્રીશ્રી, વિ-વિદ્યાનગર, આસિ.પ્રોફેસર, એન.વી.પટેલ સાયન્સ કોલેજ (N.V.P.A.S.), વલ્લભ વિદ્યાનગર

ઈ-મેઈલ : editor.vidyanagar@gmail.com., urvish.chhaya@gmail.com

લવાજમ

વાર્ષિક	: ₹ ૧૫૦, સ્થાનિક વિદ્યાર્થીઓ માટે પ્રોત્સાહક લવાજમ ₹ ૧૦૦
આજીવન	: ₹ ૧૫૦૦
વિદેશમાં	: ૨૫ \$ અથવા ૧૫ £ આજીવન ૧૦૦ \$ અથવા ૭૦ £
છૂટક નકલની	: ₹ ૧૫ + રવાનગી ખર્ચ ₹ ૧૦

॥ आद्यस्थापकोने श्रद्धांजलि ॥

वल्बल विधानगर अने यारुतर विद्यामंडणना आद्यस्थापक अने भूतपूर्व अध्यक्ष स्व.पू. भाईलावभाई धाभाई पटेल (भाईकाका)नी पूष्यतिथि निमित्ते वल्बल विधानगर भाते आवेल पू.भाईकाकानी प्रतिमा तथा समाधिअे ता. 3१/03/२0२3ना रोज पुष्पांजलि अर्पण करवामां आवी लती. आ कार्यक्रम निमित्ते यारुतर विद्यामंडणना अध्यक्षश्री तथा सीवीअेम युनिवर्सिटीना प्रमुअश्री अन्जि. बीजुभाई बी. पटेल, मानद सलमंत्रीश्रीओ श्री रमेश तवाटी, श्री विशाल अेच. पटेल तथा सीवीअेम युनिवर्सिटीना प्रोवोस्ट डॉ. लिमांशु सोनी, वी.पी. अेन्ड आर.पी.टी.पी. सायन्स कॉलेजना आचार्यश्री, अध्यापकाण तथा कर्मचारीगण उपस्थित रह्या लता.

वल्बल विधानगर अने यारुतर विद्यामंडणना आद्यस्थापक अने भूतपूर्व मानद मंत्री स्व.श्री बीभाभाई कुबेरभाई पटेल (बीभाभाई साहेब)नी पूष्यतिथि निमित्ते वल्बल विधानगर भाते बीबीआईटी-ईस्कॉन मंदिर सामे आवेल पू.बीभाभाई साहेबनी प्रतिमा तथा समाधिअे ता.२१/0४/२0२3ना रोज पुष्पांजलि अर्पण करवानो कार्यक्रम योजयो लतो. जेमां यारुतर विद्यामंडणना अध्यक्षश्री तथा सीवीअेम युनिवर्सिटीना प्रमुअश्री अन्जि. बीजुभाई बी. पटेल, मानद सलमंत्रीश्रीओ श्री रमेश तवाटी, श्री विशाल अेच. पटेल तथा सीवीअेम युनिवर्सिटीना प्रोवोस्ट डॉ. लिमांशु सोनी, ईन्चार्ज रजिस्ट्रार सुश्री अण्णेश्वरी अढीया, सुश्री विनोदीनीबेन बी. पटेल, बीबीआईटी कॉलेजना आचार्यश्री डॉ. के.अेम. मकवाणा, तथा कर्मचारीगण उपस्थित रह्या लता अने पू.बीभाभाई साहेबने पुष्पांजलि अर्पण करी लती.

यारुतर विद्यामंडणना भूतपूर्व अध्यक्ष अने न्यु विधानगरना स्थापक स्व.डॉ. सी.अेव.पटेलनी जन्मज्यंति निमित्ते ता.१0/0४/२0२3ने सोमवारना रोज सवारे १0:00 क्लाके न्यु वल्बल विधानगर भाते तेओ ज्यां बेसता लता ते मढूवीमां तेओनुं तैवचित्र मुकवामां आवेल छे त्यां पुष्पांजलि अर्पण करवानो कार्यक्रम योजयो लतो. आ प्रसंगे यारुतर विद्यामंडणना अध्यक्षश्री तथा सीवीअेम युनिवर्सिटीना प्रमुअश्री अन्जि. बीजुभाई बी. पटेल, मानद सलमंत्रीश्रीओ श्री रमेश तवाटी, श्री विशाल अेच. पटेल तथा सीवीअेम युनिवर्सिटीना प्रोवोस्ट डॉ. लिमांशु सोनी, ईन्चार्ज रजिस्ट्रार सुश्री अण्णेश्वरी अढीया, सुश्री विनोदीनीबेन बी. पटेल, कॉलेजना आचार्यश्रीओ/वडाश्रीओ तथा यारुतर विद्यामंडणना कर्मचारी गण उपस्थित रह्या लता अने पू. डॉ. सी.अेव.पटेलने पुष्पांजलि अर्पण करी लती.

BOOK POST

May 2023

V-Vidyanagar 25 (5)

Published on 05/05/2023

No. of Pages 36 Including Cover

ISSN 0976 – 9609 V-Vidyanagar

Postal Regd. No. AND/318/2021-23

RNI Regd. No. Guj/2009-11/5433

Posted at Vallabh Vidyanagar on

5th of Every Month

On 11th May 1998, when the first five nuclear tests took place in India. Late President of India, Dr APJ Abdul Kalam was leading the Indian team of scientist to successfully test-fire of Pokhran II nuclear missile at Rajasthan's Pokhran. From then every year on 11th May, India celebrating its National Technology Day to mark the historic feat of test firing.

On the same day also the Trishul missile was test fired successfully, and the Hansa-3, the first nationally built aircraft was test flown. These successful tests collectively prompted the then Prime Minister to declare the day as National Technology Day.

(Source: google)

Editor : Dr. Urvish Chhaya

If undelivered, return to

**Dr. S.G. Patel, Hon. Secretary, Charutar Vidya Mandal,
Vallabh Vidyanagar 388120, Gujarat (INDIA)**

(Printed, Published and Owned by Charutar Vidya Mandal, Vallabh Vidyanagar)